

Cuvântul lui Dumnezeu

Sufletul în viața de apoi 2

O selecție de revelații divine primite prin intermediul "Cuvântului interior" de Bertha Dudde. Primite în mod profetic și scrise în conformitate cu promisiunea din Ioan 14:21.

Traducere realizată de Ion Chincea

Publicată de prietenii Noii Revelații

Hans-Willi Schmitz
St. Bernardinstr. 47
47608 Geldern-Kapellen
Germany

++++++

Aceste scrieri sunt interconfesionale. Ele nu urmăresc să racoleze în cadrul niciunei afiliere religioase creștine și nici nu urmăresc să recruteze în cadrul vreunei comunități religioase. Singurul lor scop este de a face accesibil oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu, pe care El ni-l dă în zilele noastre - conform promisiunii Sale din Ioan 14:21- făcându-l accesibil oamenilor.

++++++

Sursa: <https://www.bertha-dudde.org/ro>

Conținut

2776 Voința de a trăi.... Frica de moarte.....	3
6616 Frica de moarte.....	6
6637 Frica de moarte.... Privind înainte în împărăția spirituală.....	7
6625 Amintiți-vă de timpul de după moarte.....	8
2348 Ceasul morții.....	8
4033 Ceasul morții.... Explicație pentru suferință.....	10
7343 Supraviețuirea sufletului după moarte.....	10
2912 Păstrați moartea înaintea ochilor.....	11
6817 Schimbarea domiciliului sufletului.... Moartea trupului.....	13
6541 Somnul sufletului.... Doctrină falsă.....	14
7538 Viață scurtă sau lungă.....	15
8772 Moartea timpurie a copiilor.....	18
3260 Moartea timpurie.... Mila lui Dumnezeu.... Bătrânețe.....	20
3258 Plecarea prematură din lume.... Scopul.....	21
1899 Ardere.... Proces accelerat de dizolvare.....	21
0974a Nemurirea.... Eternitate.... Sinucidere.....	22
0974b Nemurirea.... Eternitate.... Sinucidere.....	23
6005 A pune capăt vieții din proprie inițiativă.....	24
3794 Libertatea voinței.... Încetarea dezvoltării.....	25
5605 Învierea morților prin Cuvântul lui Dumnezeu.....	26
4305 Rugăciune pentru sufletele sărace.....	26
7386 Marea lucrare de mântuire în lumea de dincolo.... Iisus Hristos.....	27
3135 Harurile timpului de la urmă.... Moartea înainte de... Lumea de dincolo.....	28

Voința de a trăi.... Frica de moarte....

B.D. Nr. 2776

16. iunie 1943

Voința de a trăi este puternic dezvoltată în ființa umană atâta timp cât maturitatea sa sufletească este încă foarte scăzută; și acest lucru este de înțeles și pentru că lumea îl ține încă captiv și se preface că îi îndeplinește dorințele. Renunțarea la viața pământească pare extrem de dificilă pentru ființa umană atât timp cât îi lipsește credința în supraviețuire, deoarece aceasta din urmă o face să privească altfel întreaga viață pământească. O persoană profund devotată privește viața pământească doar ca pe o stație intermediară, ca pe o școală prin care trebuie să treacă pentru a fi admisă în împărăția unde începe viața reală. Iar această credință îi va da, de asemenea, puterea de a depăși toate obstacolele și dificultățile vieții pământești, în timp ce necredinciosul se prăbușește adesea din cauza lor și își aruncă viața la gunoi, presupunând că, în cele din urmă, o poate termina singur. Oricine are o credință profundă va renunța cu ușurință la viața sa dacă i se cere acest lucru, deoarece atenția sa este concentrată asupra vieții de după moartea trupului și dorința sa este îndreptată spre unirea cu Dumnezeu, deoarece simte că aceasta este singura viață adevărată. Atâta timp cât ființa umană acordă atenție pământului și bunurilor sale, strădania sa spre înalt este inhibată, ea dorește lumea cu toate simțurile sale și gândul că va trebui să părăsească odată această lume este insuportabil și opresiv pentru ea. Și de aici se poate trage concluzia stării sale spirituale, căci iubirea pentru lume îndepărtează de iubirea față de Dumnezeu și față de aproapele, și atunci ființa umană este încă foarte imatură în spirit, adică sufletul său nu a găsit încă unitatea cu spiritul din sine, nu este în cunoaștere și

nu știe să se opună mai bine vieții pământești. Și atunci orice gând de moarte îi este înfricoșător, vrea să trăiască pentru a se bucura, dorește bunurile lumii și desconsideră bunurile spirituale. Și aceasta este o josnicie spirituală care nu poate fi muștrată îndeajuns, în fond, ființa umană se află în cel mai mare pericol de a-și pierde viața pământească, dar și cea spirituală. Căci dacă nu folosește viața pământească pentru a găsi contactul cu Dumnezeu, o trăiește în zadar și, de aceea, trebuie mai degrabă să renunțe la viața pământească pentru a nu se afunda în cea mai profundă iubire pentru materie, ceea ce echivalează cu moartea spirituală. Căci viața pământească este un har, ea este dată ființei umane pentru dezvoltarea superioară a sufletului și pentru a depăși materia pentru a putea intra în împărăția spirituală.... Dar dacă nu se ia în considerare sarcina reală a ființei umane pe Pământ, ea se înlănțuie de materie și trebuie să fie smulsă cu forța din ea prin încheierea vieții sale pământești. Atâta timp cât gândul morții trupești este insuportabil pentru ființa umană, ea nu acordă atenție sarcinii sale reale pe Pământ. Dorința de a trăi este atât de puternică în el, încât face totul pentru a proteja viața, pentru a o prelungi, cu convingerea că o are în mâinile sale și, din nou, cu sentimentul de teamă că va trebui să o piardă prematur. Numai în ceea ce privește împărăția de dincolo, în credința în supraviețuirea sufletului, moartea începe să-și piardă teroarea, căci atunci ființa umană recunoaște că viața sa pe Pământ este doar o etapă preliminară pentru viața reală, care durează pentru totdeauna.....

Amin

6616 -----

Frica de moarte.... -----

Moartea este doar o trecere spre viața care durează veșnic. Voi toți oamenii nu ar trebui să vă temeți de moarte dacă viața voastră pe Pământ ar corespunde voinței Mele.... dacă ați fi trăit această viață pământească în ordine divină, pentru că atunci nu v-ar fi cuprins nici o teroare în fața morții, pentru că sufletul vostru s-ar bucura doar de faptul că a putut scăpa din trup pentru a intra în casa sa, unde trupul pământesc este complet de prisos, dar totuși nu se poate vorbi de nici o pieire, în schimb, sufletul este așteptat de o viață liberă, plină de lumină și putere. Iisus Hristos a înviat din mormânt a treia zi.... El v-a arătat că nu există nici o pieire după moartea trupului, v-a adus dovada că un mod de viață corect nu are ca rezultat decât transformarea trupului pământesc într-un trup spiritual, că ființa umană rămâne, doar învelișul său a suferit o transformare care, totuși, este inevitabil necesară pentru a rămâne în împărăția spirituală.... Și voi toți ați putea realiza această transformare, iar moartea și-ar fi pierdut cu adevărat din boldul ei. Dar pentru că voi, oamenii, nu credeți în viața de după moarte, nu vă pregătiți nici pentru șederea în împărăția spirituală și pentru că, prin urmare, sufletul vostru nu are nici un fel de perspectivă de a îmbrăca o haină spirituală plină de lumină și de strălucire după moartea trupului, vă temeți de moarte, și pe bună dreptate, pentru că nu puteți pieri, dar greutățile pământești se pot agăța de voi, iar trezirea după moartea trupului nu va fi una veselă.... Dar vă veți trezi, indiferent cât de imperfect este format sufletul vostru.... Va ști că nu a pierit și nu poate pieri.... Iar voi, oamenii, care vă temeți de moarte, vă temeți inconștient de această soartă. Dar ar trebui să vă amintiți de Cel care a biruit moartea.... Iisus Hristos vrea să vă învie, vrea să vă dea o viață veșnică și indestructibilă, pe care nu o veți pierde niciodată. Acceptați darul harului Său, amintiți-vă de El în ceasurile de neliniște și încredințați-i sufletul vostru, și cereți-i să nu-l lase să cadă pradă morții, ca să aibă milă de el și să-l ajute să trăiască.... Și cu adevărat nu-i veți fi făcut această cerere în zadar.... Iar frica voastră va dispărea și va face loc unei odihne fericite, o odihnă pe care numai Iisus Hristos o poate da. Credința vie în Iisus Hristos alungă orice spaimă a morții, căci omul știe că va învia din morți la viață, așa cum Iisus a înviat din morți a treia zi. Dar oricine nu are această credință în El se teme de moarte, sau crede că a murit, că s-a întors în neant, din care își închipuie că a ieșit.... Și va fi o trezire brutală pentru acesta, precum și pentru toți cei care au trăit pe Pământ fără Hristos.... Și va trece mult timp până când se vor convinge că nu au murit, ci că nu vor ieși din starea lor de moarte decât dacă Îl vor chema pe Cel pe care nu au vrut să-L recunoască pe Pământ, dar care este singurul care le poate da viață din nou.... Moartea trebuia să fie doar trecerea la o viață nouă, nepieritoare.... Ea nu trebuia să-i îngrijoreze deloc pe oameni, pentru că Iisus Hristos a biruit-o, pentru că El a înfăptuit actul mântuirii pentru a-i elibera pe oameni de o stare pe care adversarul Său o adusese în lume.... Dar lucrarea de răscumpărare și învierea lui Iisus nu este apreciată cum se cuvine de oameni.... Mulți știu despre ea și

totuși nu cred, și de aceea nu pot beneficia de efectele lucrării de răscumpărare și nici de înviere.... Dar credința vie le dă oamenilor o încredere fermă și, prin urmare, îndepărtează orice teamă de moarte.... Iar aceștia vor adormi fericiți în Domnul și se vor trezi cu bucurie împreună cu El în împărăția luminii și a fericirii.... Căci pentru aceștia nu mai există în veci moarte, pentru ei există doar viață veșnică....

Amin

6637 -----

Frica de moarte.... Privind înainte în împărăția spirituală....

Moartea spirituală este mult mai cumplită decât moartea pământească. Și de moartea spirituală se tem inconștient oamenii care se tem de moartea lor fizică, pentru că se tem de ceea ce se va întâmpla cu ei după moartea lor fizică.... o teamă care poate afecta chiar persoana care nu crede în supraviețuirea după moarte.... Sufletul este cel care simte că se află într-o stare mizerabilă și care transferă această conștientizare sub formă de teamă către trup, care, prin urmare, se opune morții atât timp cât îi este posibil să o facă. Teama de moarte este o recunoaștere involuntară a imaturității mentale, deoarece omului îi lipsește orice cunoaștere și, prin urmare, și încrederea în mila lui Dumnezeu, speranța unui ajutor care i s-ar acorda totuși în orice moment dacă ar cere ajutor. El se află într-o noapte completă și se teme inconștient de o noapte și mai adâncă, spre care se îndreaptă. Un suflet matur își așteaptă ultimul ceas în deplină pace, tânjește după eliberarea din învelișul său trupesc, se predă Celui în care crede și se încredințează Lui și harului Său. Și, adesea, acestor suflete li se va permite să arunce o privire în împărăția care le așteaptă înainte de a muri și să deschidă ochii radianți de fericire pentru ca apoi să îi închidă pentru totdeauna și să fugă din trupul lor în împărăția pe care au văzut-o. Frica de moarte este un semn clar al stării sufletului, iar astfel de suflete au nevoie de mult ajutor din partea semenilor, pentru a se trezi totuși în ultima clipă și a se îndrepta spre Cel care vrea și poate să-i ajute.... O rugăciune tăcută și sinceră către Iisus Hristos poate fi înălțată de oricine care asistă la lupta unui suflet cu moartea și cu frica, dacă vrea să ajute acest suflet să-și găsească pacea interioară.... Pentru că acel suflet va simți acest ajutor și va apuca ultima linie de salvare, și va fi purtat de dragostea semenilor săi atunci când va părăsi trupul.... la Iisus Hristos, care nu-și închide urechea la o rugăciune sinceră de ajutor. Din acest motiv, oamenii ar trebui să aibă o grijă deosebită față de cei care se tem de moarte și care mărturisesc astfel că sunt încă departe de lumină, de cunoașterea corectă și, prin urmare, și de Dumnezeu.... Teama lor de moarte dovedește că au nevoie de ajutor, altfel ar fi plini de o pace fericită atunci când simt că se apropie ora plecării lor de pe acest Pământ. Și este o lucrare de cea mai mare milă și iubire să acordați ajutor unui suflet neliniștit, care acum nu poate consta decât în a-L chema pe Însuși Mântuitorul Iisus Hristos pentru ca El să aibă milă de acel suflet. Această rugămintă plină de iubire va fi ascultată și poate fi salvarea sufletului pentru ca acesta să fie protejat de noaptea întunecată....

Amin

6625 ----

Amintiți-vă de timpul de după moarte.... -----

Într-o zi, cu toții va trebui să vă lepădați de trupul pământesc, iar sufletul vostru va primi o altă locuință.... Nici unul dintre voi nu va scăpa de soarta lui, fiecare va trebui cu siguranță să se aștepte la sfârșitul său trupesc. Astfel știți că existența voastră pe Pământ este limitată și că nimeni nu se poate apăra de moartea trupească atunci când îi vine ceasul.... Și totuși, în ciuda acestei certitudini, trăiți o viață pe acest Pământ ca și cum nu s-ar termina niciodată. Planificați și creați doar pentru vremuri ulterioare, fără să știți dacă veți trăi pentru a vedea aceste vremuri. Nu vă gândiți la aceasta, ci la ceea ce este sigur pentru voi; creați și lucrați doar pentru scurta viață pe Pământ, care nu are durată. Dar voi înșivă nu veți pieri, sufletul vostru va rămâne în viață chiar și după moartea trupului, iar sufletul vostru este sinele vostru real.... Deci, de fapt, nu există moarte pentru voi, ci doar o schimbare a locului unde vă aflați..... Dacă vă gândiți foarte serios la acest lucru, atunci veți acționa cu înțelepciune dacă vă asigurați că tocmai această locuință vă va face fericiți după aceea. Apoi vă veți extinde grija asupra

timpului în care nu veți mai trăi pe acest Pământ, asupra continuării vieții în împărăția de dincolo, dar care acum este în concordanță cu schimbarea voastră pământească. Ați fi cu toții mai ambițioși dacă ați crede în acest lucru. Cu cât vă faceți mai multe griji cu privire la conservarea trupului vostru, cu atât mai puțin credeți că veți continua să trăiți. Și nu vi se poate da nici o dovadă în acest sens, pentru că schimbarea voastră pământească nu trebuie să fie determinată de frică, dar pe care orice certitudine a continuării vieții după moarte ar declanșa-o în voi, care nu vă străduiți voluntar să vă ridicați. Cei care se străduiesc în mod voluntar au cu siguranță certitudinea în ei înșiși, ei cred, dar tocmai pentru că se străduiesc în sus. Efortul născut din frică nu duce la perfecțiune. De aceea, vouă, oamenilor, nu vi se poate dovedi că există viață după moarte. Dar oricine se gândește serios la asta și vrea să facă ceea ce este corect poate trezi în sine credința în ea. Prin urmare, oamenii vor fi din ce în ce mai conștienți de efemeritatea a ceea ce prețuiesc prea mult. Oamenii vor fi smulși din mijlocul vieții, iar fiecare ar putea învăța din asta să privească și el viața ca pe un dar care îi poate fi luat din nou în fiecare zi.... Și nu trebuia decât să urmărească gândurile care l-au cuprins cu ocazia morții subite a unui semen. Trebuia doar să-l urmeze cu gândul pe cel plecat în infinit.... Trebuia doar să se ocupe mai des cu acest gând, că el nu a pierit, ci doar și-a schimbat domiciliul.... Și, cu adevărat, mâini s-ar fi întins spre el din împărăția spirituală, dorind să-l tragă. Dar chiar dacă ființa umană nu are certitudinea continuării vieții, ea trebuie să ia în considerare această posibilitate și, din când în când, să lase ca această posibilitate să se ivească în fața ochilor săi cu ocazia morții semenilor și să se întrebe care ar fi soarta sa dacă ar fi chemat brusc. Atâta timp cât omul nu poate dovedi.... ceea ce nu va fi niciodată posibil.... că nu există viață după moarte, el ar trebui să-și ia întotdeauna măsuri de precauție. Și nu va regreta niciodată dacă pe Pământ nu se gândește doar la trupul său, ci și la sufletul său, dacă adună pe Pământ o mică bogăție spirituală care apoi îl ajută să se înalțe în împărăția spirituală. Atunci sufletul va culege ceea ce a semănat omul pe Pământ, și binecuvântat este sufletul care a făcut provizii pe Pământ pentru veșnicie.....

Amin

Frica de moarte....

B.D. Nr. 6616

8. august 1956

Moartea este doar o trecere spre viața care durează veșnic. Voi toți oamenii nu ar trebui să vă temeți de moarte dacă viața voastră pe Pământ ar corespunde voinței Mele.... dacă ați fi trăit această viață pământească în ordine divină, pentru că atunci nu v-ar fi cuprins nici o teroare în fața morții, pentru că sufletul vostru s-ar bucura doar de faptul că a putut scăpa din trup pentru a intra în casa sa, unde trupul pământesc este complet de prisos, dar totuși nu se poate vorbi de nici o pierdere, în schimb, sufletul este așteptat de o viață liberă, plină de lumină și putere. Iisus Hristos a înviat din mormânt a treia zi.... El v-a arătat că nu există nici o pierdere după moartea trupului, v-a adus dovada că un mod de viață corect nu are ca rezultat decât transformarea trupului pământesc într-un trup spiritual, că ființa umană rămâne, doar învelișul său a suferit o transformare care, totuși, este inevitabil necesară pentru a rămâne în împărăția spirituală.... Și voi toți ați putea realiza această transformare, iar moartea și-ar fi pierdut cu adevărat din boldul ei. Dar pentru că voi, oamenii, nu credeți în viața de după moarte, nu vă pregătiți nici pentru șederea în împărăția spirituală și pentru că, prin urmare, sufletul vostru nu are nici un fel de perspectivă de a îmbrăca o haină spirituală plină de lumină și de strălucire după moartea trupului, vă temeți de moarte, și pe bună dreptate, pentru că nu puteți pieri, dar greutățile pământești se pot agăța de voi, iar trezirea după moartea trupului nu va fi una veselă.... Dar vă veți trezi, indiferent cât de imperfect este format sufletul vostru.... Va ști că nu a pierit și nu poate pieri.... Iar voi, oamenii, care vă temeți de moarte, vă temeți inconștient de această soartă. Dar ar trebui să vă amintiți de Cel care a biruit moartea.... Iisus Hristos vrea să vă învie, vrea să vă dea o viață veșnică și indestructibilă, pe care nu o veți pierde niciodată. Acceptați darul harului Său, amintiți-vă de El în ceasurile de neliniște și încredințați-i sufletul vostru, și cereți-i să nu-l lase să cadă pradă morții, ca să aibă milă de el și să-l ajute să trăiască.... Și cu adevărat nu-i veți fi făcut această cerere în zadar.... Iar frica voastră va dispărea și va face loc unei odihne fericite, o odihnă pe care numai Iisus Hristos o poate da. Credința vie în Iisus Hristos alungă orice spaimă a morții, căci omul știe că va învia din

morți la viață, așa cum Iisus a înviat din morți a treia zi. Dar oricine nu are această credință în El se teme de moarte, sau crede că a murit, că s-a întors în neant, din care își închipuie că a ieșit.... Și va fi o trezire brutală pentru acesta, precum și pentru toți cei care au trăit pe Pământ fără Hristos.... Și va trece mult timp până când se vor convinge că nu au murit, ci că nu vor ieși din starea lor de moarte decât dacă Îl vor chema pe Cel pe care nu au vrut să-L recunoască pe Pământ, dar care este singurul care le poate da viață din nou.... Moartea trebuia să fie doar trecerea la o viață nouă, nepieritoare.... Ea nu trebuia să-i îngrijoreze deloc pe oameni, pentru că Iisus Hristos a biruit-o, pentru că El a înfăptuit actul mântuirii pentru a-i elibera pe oameni de o stare pe care adversarul Său o adusese în lume.... Dar lucrarea de răscumpărare și învierea lui Iisus nu este apreciată cum se cuvine de oameni.... Mulți știu despre ea și totuși nu cred, și de aceea nu pot beneficia de efectele lucrării de răscumpărare și nici de înviere.... Dar credința vie le dă oamenilor o încredere fermă și, prin urmare, îndepărtează orice teamă de moarte.... Iar aceștia vor adormi fericiți în Domnul și se vor trezi cu bucurie împreună cu El în împărăția luminii și a fericirii.... Căci pentru aceștia nu mai există în veci moarte, pentru ei există doar viață veșnică....

Amin

Frica de moarte.... Privind înainte în împărăția spirituală....

B.D. Nr. 6637

6. septembrie 1956

Moartea spirituală este mult mai cumplită decât moartea pământească. Și de moartea spirituală se tem inconștient oamenii care se tem de moartea lor fizică, pentru că se tem de ceea ce se va întâmpla cu ei după moartea lor fizică.... o teamă care poate afecta chiar persoana care nu crede în supraviețuirea după moarte.... Sufletul este cel care simte că se află într-o stare mizerabilă și care transferă această conștientizare sub formă de teamă către trup, care, prin urmare, se opune morții atât timp cât îi este posibil să o facă. Teama de moarte este o recunoaștere involuntară a imaturității mentale, deoarece omului îi lipsește orice cunoaștere și, prin urmare, și încrederea în mila lui Dumnezeu, speranța unui ajutor care i s-ar acorda totuși în orice moment dacă ar cere ajutor. El se află într-o noapte completă și se teme inconștient de o noapte și mai adâncă, spre care se îndreaptă. Un suflet matur își așteaptă ultimul ceas în deplină pace, tânjește după eliberarea din învelișul său trupesc, se predă Celui în care crede și se încredințează Lui și harului Său. Și, adesea, acestor suflete li se va permite să arunce o privire în împărăția care le așteaptă înainte de a muri și să deschidă ochii radianți de fericire pentru ca apoi să îi închidă pentru totdeauna și să fugă din trupul lor în împărăția pe care au văzut-o. Frica de moarte este un semn clar al stării sufletului, iar astfel de suflete au nevoie de mult ajutor din partea semenilor, pentru a se trezi totuși în ultima clipă și a se îndrepta spre Cel care vrea și poate să-i ajute.... O rugăciune tăcută și sinceră către Iisus Hristos poate fi înălțată de oricine care asistă la lupta unui suflet cu moartea și cu frica, dacă vrea să ajute acest suflet să-și găsească pacea interioară.... Pentru că acel suflet va simți acest ajutor și va apuca ultima linie de salvare, și va fi purtat de dragostea semenilor săi atunci când va părăsi trupul.... la Iisus Hristos, care nu-și închide urechea la o rugăciune sinceră de ajutor. Din acest motiv, oamenii ar trebui să aibă o grijă deosebită față de cei care se tem de moarte și care mărturisesc astfel că sunt încă departe de lumină, de cunoașterea corectă și, prin urmare, și de Dumnezeu.... Teama lor de moarte dovedește că au nevoie de ajutor, altfel ar fi plini de o pace fericită atunci când simt că se apropie ora plecării lor de pe acest Pământ. Și este o lucrare de cea mai mare milă și iubire să acordați ajutor unui suflet neliniștit, care acum nu poate consta decât în a-L chema pe Însuși Mântuitorul Iisus Hristos pentru ca El să aibă milă de acel suflet. Această rugămintă plină de iubire va fi ascultată și poate fi salvarea sufletului pentru ca acesta să fie protejat de noaptea întunecată....

Amin

Într-o zi, cu toții va trebui să vă lepădați de trupul pământesc, iar sufletul vostru va primi o altă locuință.... Nici unul dintre voi nu va scăpa de soarta lui, fiecare va trebui cu siguranță să se aștepte la sfârșitul său trupesc. Astfel știți că existența voastră pe Pământ este limitată și că nimeni nu se poate apăra de moartea trupească atunci când îi vine ceasul.... Și totuși, în ciuda acestei certitudini, trăiți o viață pe acest Pământ ca și cum nu s-ar termina niciodată. Planificați și creați doar pentru vremuri ulterioare, fără să știți dacă veți trăi pentru a vedea aceste vremuri. Nu vă gândiți la aceasta, ci la ceea ce este sigur pentru voi; creați și lucrați doar pentru scurta viață pe Pământ, care nu are durată. Dar voi înșivă nu veți pieri, sufletul vostru va rămâne în viață chiar și după moartea trupului, iar sufletul vostru este sinele vostru real.... Deci, de fapt, nu există moarte pentru voi, ci doar o schimbare a locului unde vă aflați..... Dacă vă gândiți foarte serios la acest lucru, atunci veți acționa cu înțelepciune dacă vă asigurați că tocmai această locuință vă va face fericiți după aceea. Apoi vă veți extinde grija asupra timpului în care nu veți mai trăi pe acest Pământ, asupra continuării vieții în împărăția de dincolo, dar care acum este în concordanță cu schimbarea voastră pământească. Ați fi cu toții mai ambițioși dacă ați crede în acest lucru. Cu cât vă faceți mai multe griji cu privire la conservarea trupului vostru, cu atât mai puțin credeți că veți continua să trăiți. Și nu vi se poate da nici o dovadă în acest sens, pentru că schimbarea voastră pământească nu trebuie să fie determinată de frică, dar pe care orice certitudine a continuării vieții după moarte ar declanșa-o în voi, care nu vă străduiți voluntar să vă ridicați. Cei care se străduiesc în mod voluntar au cu siguranță certitudinea în ei înșiși, ei cred, dar tocmai pentru că se străduiesc în sus. Efortul născut din frică nu duce la perfecțiune. De aceea, vouă, oamenilor, nu vi se poate dovedi că există viață după moarte. Dar oricine se gândește serios la asta și vrea să facă ceea ce este corect poate trezi în sine credința în ea. Prin urmare, oamenii vor fi din ce în ce mai conștienți de efemeritatea a ceea ce prețuiesc prea mult. Oamenii vor fi smulși din mijlocul vieții, iar fiecare ar putea învăța din asta să privească și el viața ca pe un dar care îi poate fi luat din nou în fiecare zi.... Și nu trebuia decât să urmărească gândurile care l-au cuprins cu ocazia morții subite a unui semen. Trebuia doar să-l urmeze cu gândul pe cel plecat în infinit.... Trebuia doar să se ocupe mai des cu acest gând, că el nu a pierit, ci doar și-a schimbat domiciliul.... Și, cu adevărat, mâini s-ar fi întins spre el din împărăția spirituală, dorind să-l tragă. Dar chiar dacă ființa umană nu are certitudinea continuării vieții, ea trebuie să ia în considerare această posibilitate și, din când în când, să lase ca această posibilitate să se ivească în fața ochilor săi cu ocazia morții semenilor și să se întrebe care ar fi soarta sa dacă ar fi chemat brusc. Atâta timp cât omul nu poate dovedi.... ceea ce nu va fi niciodată posibil.... că nu există viață după moarte, el ar trebui să-și ia întotdeauna măsuri de precauție. Și nu va regreta niciodată dacă pe Pământ nu se gândește doar la trupul său, ci și la sufletul său, dacă adună pe Pământ o mică bogăție spirituală care apoi îl ajută să se înalțe în împărăția spirituală. Atunci sufletul va culege ceea ce a semănat omul pe Pământ, și binecuvântat este sufletul care a făcut provizii pe Pământ pentru veșnicie.....

Amin

Ceasul morții....B.D. Nr. 2348
27. mai 1942

Desprinderea sufletului de trup este un proces care, de obicei, este resimțit dureros de către acesta din urmă, deoarece este necesar un anumit grad de maturitate pentru o despărțire nedureroasă, dar acest lucru este rareori atins de ființa umană. Ceasul morții va face întotdeauna ca ființa umană să conștientizeze că încetează să se mai străduiască pentru așa ceva, că nu mai este capabilă să facă nimic de una singură odată ce a părăsit învelișul uman. Și, în funcție de starea sufletului său, ceasul morții va fi mai mult sau mai puțin dificil pentru el. Atâta timp cât ființa umană se află încă pe Pământ, i se oferă și posibilitatea de a se purifica, iar sufletul îi va mulțumi Creatorului său în lumea de dincolo dacă El îi mai oferă sufletului această posibilitate înainte de plecare, astfel încât să nu fie nevoie să sufere atât de mult în lumea de dincolo. Pentru că, din moment ce Dumnezeu este drept, sufletul trebuie să ia asupra sa soarta din lumea de dincolo și are nevoie de chinuri mult mai mari pentru a

ajunge la gradul de maturitate. Fără aceasta, însă, nu este posibilă nici o intrare în sferele de lumină, astfel că suferința și chinurile trebuie să aibă ca rezultat creșterea gradului de maturitate al sufletului și, prin urmare, o luptă îndelungată înainte de moarte poate fi considerată întotdeauna ca o ascensiune. Oamenii văd cu siguranță doar starea de suferință, iar acest lucru contribuie la faptul că se tem de moarte doar pentru că ceasul morții li se pare insuportabil, și totuși, iarăși, acest lucru nu face decât să pregătească iubirea nespuse de mare a ființei umane pentru a întoarce spre ea o lumină mai strălucitoare în lumea de dincolo. Iar această iubire stă la baza a tot... Dumnezeu trimite mereu suferința și durerea pe Pământ doar cu scopul de a ucide dorința fizică a ființei umane, pentru ca aceasta să se gândească doar la sufletul său și să încerce să-l modeleze spre perfecțiune. Orice suferință care are acest succes este binecuvântată de Dumnezeu.... Timpul petrecut pe Pământ trece repede și poate fi acoperit cu bunăvoință prin renunțarea la tot ceea ce este pământesc, apoi sufletul se modelează conform voinței lui Dumnezeu și nu mai are nevoie de suferințe extraordinare la sfârșitul vieții sale pentru a putea intra în împărăția luminii. Suferința, însă, contribuie întotdeauna la creșterea maturității și, prin urmare, este un har pentru ființa umană, care, altfel, ar trebui să se lepede de defectele și slăbiciunile sale în lumea de dincolo, ceea ce ar fi, de asemenea, extrem de dureros.... astfel, el nu este deloc scutit de suferință, chiar dacă ceasul morții pare să treacă liniștit și fără durere. Dumnezeu știe despre starea sufletească a ființei umane și știe, de asemenea, despre dorința acesteia de a lupta împotriva a tot ceea ce este necurat și, astfel, El vine în întâmpinarea ființei umane, oferindu-i posibilitatea de a-și duce la îndeplinire scopul.... permițându-i ca ceasul morții să fie pentru el ultima ocazie de a se purifica și de a intra în veșnicie purificat....

Amin

4033 ----

Ceasul morții.... Explicație pentru suferință.... -----

Nu știți niciodată care va fi sfârșitul vostru și, de aceea, ar trebui să apelați zilnic la mila lui Dumnezeu pentru a se întoarce la voi în ceasul morții. Chiar dacă trăiți în conformitate cu voia lui Dumnezeu, sfârșitul vostru poate fi unul dificil dacă este menit să vă purifice complet și să vă facă liberi pentru eternitate. Înțelepciunea și dragostea lui Dumnezeu se aplică până în ultimul ceas pe acest Pământ, iar dacă sufletele voastre sunt încă capabile să se schimbe, vi se va da încă ocazia în ceasul morții. Și de aceea, oamenii supuși lui Dumnezeu trebuie adesea să sufere fizic, iar oamenii nu pot găsi o explicație pentru aceasta, pentru că nu sunt capabili să recunoască iubirea lui Dumnezeu în ea, și totuși, iubirea divină le oferă oamenilor această suferință pentru că este cel mai bun mijloc de maturizare care, într-un timp scurt, poate totuși să câștige sufletului gradul care permite luminii să strălucească în lumea de dincolo, iar sufletul îi mulțumește Creatorului său atunci când a devenit liber și recunoaște marea iubire și milă a lui Dumnezeu. Și astfel, orice suferință trebuie privită ca o dovadă a iubirii lui Dumnezeu, și chiar și sfârșitul este unul fericit dacă este însoțit de suferință, chiar dacă ființei umane nu i se pare așa, căci sufletul se desprinde cu siguranță de trup cu durere, dar se ridică imediat în împărăția spiritelor fericite, părăsește Pământul nu numai fizic, ci și spiritual, și ia cu el și substanțele mature ale trupului, căci fiecare grad de suferință pe Pământ dizolvă învelișul care încă mai înconjoară sufletul. Și binecuvântată este ființa umană care poate să se elibereze complet de substanțele spirituale imature în timp ce se află încă pe Pământ.... a folosit viața pământească pentru răscumpărare și nu se mai răzvrătește împotriva voinței lui Dumnezeu. În ceasul morții, el se va lupta cu siguranță pentru pacea sufletului, dar nu va simți niciodată că suferința fizică este nejustificată, deoarece sufletul său știe că va avea un sfârșit, că și suferința fizică are un sfârșit și că sufletul își va trage foloase din ea, chiar dacă atunci nu va mai fi capabil să transmită această cunoaștere trupului. Dar trupul se separă de suflet de îndată ce simte perfecțiunea acestuia, pentru că atunci își îndeplinește sarcina de a fi acordat o ședere acestui suflet. Ceasul morții poate fi dificil pentru voi toți, dar poate fi și o adormire fericită pentru voi, pentru a vă trezi apoi în împărăția luminii, atunci când nu mai are nevoie de suferință, când a găsit deja unirea cu Dumnezeu pe Pământ și El îl ia acum acasă în împărăția Sa, în casa Tatălui vostru, pentru a vă face fericiți. Dar nu știți care va fi sfârșitul vostru și de aceea cereți-i lui Dumnezeu milă, cereți-i harul și puterea, dacă Dumnezeu vă mai cere suferință, și

veți îndura și voi ceasul morții, doar trupul va suferi, dar sufletul va părăsi trupul plin de bucurie și se va înălța în sferele de lumină....

Amin

Ceasul morții... Explicație pentru suferință....

B.D. Nr. 4033

30. aprilie 1947

Nu știți niciodată care va fi sfârșitul vostru și, de aceea, ar trebui să apelați zilnic la mila lui Dumnezeu pentru a se întoarce la voi în ceasul morții. Chiar dacă trăiți în conformitate cu voia lui Dumnezeu, sfârșitul vostru poate fi unul dificil dacă este menit să vă purifice complet și să vă facă liberi pentru eternitate. Înțelepciunea și dragostea lui Dumnezeu se aplică până în ultimul ceas pe acest Pământ, iar dacă sufletele voastre sunt încă capabile să se schimbe, vi se va da încă ocazia în ceasul morții. Și de aceea, oamenii supuși lui Dumnezeu trebuie adesea să sufere fizic, iar oamenii nu pot găsi o explicație pentru aceasta, pentru că nu sunt capabili să recunoască iubirea lui Dumnezeu în ea, și totuși, iubirea divină le oferă oamenilor această suferință pentru că este cel mai bun mijloc de maturizare care, într-un timp scurt, poate totuși să câștige sufletului gradul care permite luminii să strălucească în lumea de dincolo, iar sufletul îi mulțumește Creatorului său atunci când a devenit liber și recunoaște marea iubire și milă a lui Dumnezeu. Și astfel, orice suferință trebuie privită ca o dovadă a iubirii lui Dumnezeu, și chiar și sfârșitul este unul fericit dacă este însoțit de suferință, chiar dacă ființei umane nu i se pare așa, căci sufletul se desprinde cu siguranță de trup cu durere, dar se ridică imediat în împărăția spiritelor fericite, părăsește Pământul nu numai fizic, ci și spiritual, și ia cu el și substanțele mature ale trupului, căci fiecare grad de suferință pe Pământ dizolvă învelișul care încă mai înconjoară sufletul. Și binecuvântată este ființa umană care poate să se elibereze complet de substanțele spirituale imature în timp ce se află încă pe Pământ.... a folosit viața pământească pentru răscumpărare și nu se mai răzvrătește împotriva voinței lui Dumnezeu. În ceasul morții, el se va lupta cu siguranță pentru pacea sufletului, dar nu va simți niciodată că suferința fizică este nejustificată, deoarece sufletul său știe că va avea un sfârșit, că și suferința fizică are un sfârșit și că sufletul își va trage foloase din ea, chiar dacă atunci nu va mai fi capabil să transmită această cunoaștere trupului. Dar trupul se separă de suflet de îndată ce simte perfecțiunea acestuia, pentru că atunci își îndeplinește sarcina de a fi acordat o ședere acestui suflet. Ceasul morții poate fi dificil pentru voi toți, dar poate fi și o adormire fericită pentru voi, pentru a vă trezi apoi în împărăția luminii, atunci când nu mai are nevoie de suferință, când a găsit deja unirea cu Dumnezeu pe Pământ și El îl ia acum acasă în împărăția Sa, în casa Tatălui vostru, pentru a vă face fericiți. Dar nu știți care va fi sfârșitul vostru și de aceea cereți-i lui Dumnezeu milă, cereți-i harul și puterea, dacă Dumnezeu vă mai cere suferință, și veți îndura și voi ceasul morții, doar trupul va suferi, dar sufletul va părăsi trupul plin de bucurie și se va înălța în sferele de lumină....

Amin

Supraviețuirea sufletului după moarte....

B.D. Nr. 7343

22. aprilie 1959

De un singur lucru puteți fi siguri: Că trăiți, chiar dacă trupul vostru se descompune până la moarte.... Depinde însă de voi înșivă în ce stare trăiți după moartea trupului, dacă viața voastră este fericită, care poate fi numită, prin urmare, și viață adevărată, sau dacă vă aflați în întuneric și neputință, care sunt sinonime cu moartea, dar păstrați totuși conștiința existenței voastre și, prin urmare, trebuie să suferiți chinuri. Dar nu se va întâmpla niciodată să pieriți complet, să nu mai știți nimic despre voi înșivă și să vă stingeți existența. Și tocmai pentru că veți continua să existați, ar trebui să vă preocupați să vă creați o stare de fericire atât timp cât rămâneți pe acest Pământ ca ființă umană. Pentru că soarta voastră într-o zi în lumea de dincolo este o chestiune de voință proprie, voi înșivă o modelați în funcție de modul de viață pe care îl duceți pe Pământ. Dacă este o viață de iubire altruistă față de aproapele, puteți fi de asemenea siguri că vă așteaptă o soartă fericită..... Dar dacă trăiți doar în funcție de propriul ego, dacă vă lipsește această iubire față de aproapele și, prin urmare,

și față de Dumnezeu, atunci vă puteți aștepta cu certitudine și la o stare de agonie, căci atunci puteți fi numiți săraci și nefericiți pentru că vă lipsește totul.... lumina, puterea și libertatea, dar pe care o simțiți cu toții ca pe o agonie fără nume. Faptul că voi, oamenii de pe Pământ, credeți atât de puțin în supraviețuire este de asemenea decisiv pentru modul vostru de viață, căci sunteți iresponsabili față de sufletul vostru, deoarece nu credeți că acesta va continua să existe chiar dacă trupul vostru va muri. Și nu credeți că sufletul este până la urmă adevăratul vostru sine, că el simte exact la fel ca în viața pământească, că tânjește după fericire și strălucire și că regretă amarnic atunci când a obținut doar o singură dată o licărire de lumină a cunoașterii în care își recunoaște adevărata sa sarcină pământească și, privind înapoi, își reproșează cel mai amar că nu și-a îndeplinit-o. În schimb, sufletele cântă laude și mulțumiri cărora li se permite să intre în sfere pline de lumină și care pot fi acum active pline de forță și libertate pentru fericirea lor. Nu există pieire, dar starea de existență a sufletului este decisă de voi, oamenii care sunteți încă pe Pământ, căci acest timp v-a fost dat pentru a îmbunătăți starea sufletului, care este încă foarte deficitară la începutul întrupării, și aceasta (22.4. 1959) ar trebui, prin urmare, să fie opera sufletului ființei umane de a-și da o "viață" corectă, nepieritoare, pentru ca într-o zi să poată intra în împărăție în libertate și lumină, unde poate acum să lucreze conform stării sale de maturitate, care este într-adevăr posibilă în grade diferite, dar care poate fi numită întotdeauna viață atunci când sufletului i se permite odată să intre în împărăția luminii. Dar sufletul poate fi, de asemenea, la fel de imperfect format la sfârșitul vieții pământești, ba chiar se poate chiar să se fi întunecat și mai mult, și atunci starea lui este aceeași cu starea de moarte, atunci a folosit greșit viața pământească, nu s-a folosit de harul întrupării, și totuși nu va trece la cele veșnice.... Este o stare foarte tristă, jalnică și totuși din vina sa, căci numai voința ființei umane decide soarta sufletului, iar această voință este liberă. Dacă oamenii ar crede că există o continuare a vieții după moartea trupului.... atunci ar trăi mai responsabil pe Pământ și ar face un efort pentru a se înălța din adâncurile cele mai adânci.... Dar nici o ființă umană nu poate fi forțată să creadă, însă toată lumea va fi ajutată să atingă credința....

Amin

Păstrați moartea înaintea ochilor....

B.D. Nr. 2912

6. octombrie 1943

Luați în considerare ceasul morții și întrebați-vă în ce măsură sunteți pregătiți pentru eternitate.... Dați socoteală de relația voastră cu Dumnezeu și de modul în care v-ați folosit de talantul pe care vi l-a dat pentru timpul petrecut pe Pământ.... Examinați-vă pe voi înșivă dacă veți fi capabili să stați în fața scaunului de judecată al lui Dumnezeu, dacă purtarea voastră pământească este dreaptă înaintea lui Dumnezeu, dacă ați practicat dragostea și dacă sunteți gata să părăsiți Pământul la orice oră fără să vă temeți de responsabilitate înaintea lui Dumnezeu.... Gândiți-vă că odată cu moartea se termină și puterea voastră și că nu mai sunteți în stare să faceți nimic din propriile forțe dacă plecați de pe Pământ într-o stare sufletească imatură și întrebați-vă dacă sunteți mulțumiți de voi înșivă și dacă puteți părăsi liniștiți lumea.... Și exercitați cea mai strictă critică asupra voastră înșivă, iar apoi căutați să vă perfecționați.... Profitați de fiecare zi pe care o mai aveți. Căci atâta timp cât rămâneți pe Pământ puteți realiza încă multe. Aveți încă posibilitatea de a vă purifica, pentru că aveți puterea de a face acest lucru și o puteți spori prin activitate iubitoare.... Țineți cont de moarte și recunoașteți-vă ca o creatură slabă care nu o poate întârzia cu un ceas dacă Dumnezeu a stabilit ceasul morții. Și rugați-vă sincer lui Dumnezeu pentru mila, pentru harul Său, pentru sprijinul Său, pentru ca El să vă acorde dragostea Sa și, împreună cu dragostea Sa, și puterea care vă va asigura ascensiunea. Țineți minte doar acest scop, că vă veți trezi la viața veșnică atunci când viața pământească se va sfârși pentru voi, și apoi trăiți în conformitate cu acest scop, împliniți voia lui Dumnezeu și amintiți-vă întotdeauna că fiecare zi poate fi ultima voastră pe Pământ.... Atunci vă veți pregăti, veți trăi în mod conștient și veți trece fără teamă în împărăția păcii, în adevărata voastră casă....

Amin

6817 ----

Sufletul este sinele vostru real, care este nemuritor, care își schimbă locuința doar la moartea trupului, care și-a încheiat cursul pământesc pentru a continua în altă sferă, dacă nu rămâne în rezistență față de Mine și astfel se scufundă în abis. Prin urmare, acest gând ar trebui să vă bucure că nu trebuie să vă temeți de moarte, că trăiți chiar dacă trebuie să părăsiți Pământul și că această viață este mult mai frumoasă și mai fericită decât poate fi vreodată pentru voi viața pământească ca ființă umană. Ar trebui să așteptați cu nădejde ziua în care învelișul vostru exterior va fi îndepărtat de sinele vostru real, când toate greutățile vor cădea de pe voi și vă veți putea ridica cu ușurință și cu inima ușoară la adevărata voastră casă, care vă oferă cu adevărat glorie de care nici nu aveți idee. Ar trebui să vă bucurați că nu există moarte pentru voi, pentru că sufletul vostru experimentează doar o schimbare de reședință care îl poate face infinit de fericit.... Atunci de ce vă temeți de moarte sau așteptați cu neliniște sfârșitul vieții voastre pământești?. De ce a devenit moartea o groază pentru voi, oamenii, de ce vă provoacă un sentiment de teamă, când în realitate este doar o tranziție într-o altă sferă?. Pentru că în mod inconștient simțiți că nu trăiți corect pe Pământ și pentru că sufletul vostru nu obține lumina care ar îndepărta din el orice teamă.... Pentru că o persoană care împlinește poruncile Mele de iubire, care trăiește astfel pe Pământ conform voinței Mele, nu simte nici o teamă de moarte, ci tânjește să scape de carapacea sa pământească, pentru că tânjește după adevărata sa casă, pentru că iubirea a aprins în el o lumină strălucitoare și, privind înainte, se știe și el aproape de Mine, unde nu mai poate întâlni suferință și durere, nici neceaz, unde se simte în siguranță în iubirea Mea.... Și toți oamenii ar putea avea această certitudine fericită că vor schimba o existență nefericită și anevoioasă cu această siguranță atunci când vor muri, dacă vor dori să-și trăiască viața pământească în această direcție.... dacă vor dori să urmeze întotdeauna vocea interioară care îi informează clar despre voința Mea.... dacă vor să intre în relația corectă cu Mine, Dumnezeu și Tatăl lor din veșnicie, cât timp sunt încă pe Pământ. Gândul că totul se termină cu moartea trupului este deja cea mai bună dovadă că modul de viață al ființei umane nu este în concordanță cu voința Mea, căci acest gând este influența spiritului potrivnic care vrea să împiedice oamenii să dobândească cunoașterea corectă și care, prin urmare, sporește constant și dorința de a avea o existență pământească trăită pe deplin, căci acești oameni nu cred în nemurirea eu-lui lor, ci îi impun aceeași limitare ca și cea acordată învelișului exterior.... De aceea, ei încearcă să savureze viața pământească în toate felurile, gândindu-se mereu numai la trupul lor, dar nu și la sufletul care, după moartea trupului, trebuie să accepte o soartă foarte îndoielnică, care nu poate experimenta gloria adevăratei sale case, deoarece, din cauza formării sale inadecvate, nu poate fi admis în acele sfere unde îl așteaptă beatitudinea de neuitat. Desigur, este încă posibil să se desprindă din abis și să pătrundă în sferele superioare, dar acest lucru necesită o depășire și un efort mult mai mare decât pe Pământ și nu se poate întâmpla fără ajutor, dar chiar și atunci sufletul trebuie să își adune singur voința, ceea ce este mult mai ușor pe pământ. Eu-l nu poate dispărea, ci își creează propria soartă în fericire sau în chinuri.... și numai atunci când oamenii nu-și vor considera trupul ca fiind "ființa vie", ci vor învăța să recunoască sufletul conceput în corp ca fiind eu-l lor real, numai atunci când vor învăța să creadă în nemurirea sufletului lor, vor trăi mai responsabil pe Pământ și atunci nu se vor mai teme nici de moarte, care afectează doar trupul pământesc, dar nu și sufletul care locuiește în el. Atunci vor trăi după voia Lui și vor tânji după ceasul în care sufletul va putea să se desprindă de învelișul său exterior pentru a intra în împărăția care este adevărata sa casă....

Amin

6541 ----

Somnul sufletului.... Doctrină falsă.... -----

Este un gând extrem de eronat să ne imaginăm sufletele celor răposați în somnul veșnic până la venirea Zilei Judecării.... Acest gând dovedește o ignoranță totală a procesului de dezvoltare a sufletului, în plus, nu dovedește o atitudine corectă față de Mine, altfel ființa umană nu ar putea gândi atât de greșit.... și dovedește că credința în continuarea vieții sufletului după moarte nu există, căci un

somn al morții pentru veșnicii, așa cum presupun oamenii, nu mai poate fi numit "continuare a vieții". Dar acest gând eronat este, de asemenea, un mare dezavantaj pentru toate sufletele care au plecat, deoarece nu există rugăciune pentru aceste suflete și, prin urmare, nu există ajutorul de care toate sufletele ar putea avea atât de multă nevoie. Dar oamenii care au adoptat acest punct de vedere, care au fost învățați în mod greșit și care, cu toate acestea, se agață de eroare ca de o evanghelie, nu se vor lăsa învățați. Și aici este evidentă activitatea adversarului Meu, care tocmai vrea să-i împiedice pe oameni să se roage pentru sufletele lor, pentru că o astfel de rugăciune i-ar putea ajuta să devină liberi, ceea ce el încearcă să împiedice. Totuși, chiar dacă adevărul se opune acestor învățături greșite, oamenii nu iau singura cale care le-ar putea oferi claritate.... Ei trebuie doar să se adreseze cu seriozitate Mie pentru clarificări dacă nu vor să-i creadă pe cei care vor să le corecteze eroarea.... trebuiau doar să se întoarcă la Mine Însumi. Dar ei nu urmează această cale și, prin urmare, nu pot fi învățați și nu se îndepărtează de greșeala lor. Dar aceste suflete decedate sunt în mare suferință dacă nu sunt amintite în rugăciune, iar oamenii de pe Pământ nu pot fi învățați mai bine nici din împărăția spirituală, pentru că ei nu cred într-o legătură între lumea luminii și oamenii de pe Pământ și, prin urmare, nu se predau mental acestor forțe conștiente. Pentru ei se aplică doar viața pământească ca ființă umană până la moarte, iar ideea lor de "somn veșnic al sufletului" până la "Judecata de Apoi" dovedește doar că nu au nicio cunoaștere despre procesul de răscumpărare spirituală, despre Ființa Mea, care este iubire, înțelepciune și atotputernicie, și despre actul de mântuire al lui Iisus. Cunoștințele lor sunt foarte limitate și nu corespund nici pe departe adevărului; dacă adevărul se apropie de ei, atunci se opun. Și totuși, ei încearcă să își fundamenteze opiniile cu ajutorul Cuvântului lui Dumnezeu, al Scripturilor, dar nu "spiritul lor trezit" îi face să găsească aceste pasaje din Scriptură, ci adversarul Meu, care se folosește el însuși de Cuvântul Meu dacă poate provoca confuzie.... ceea ce, totuși, nu reușește să facă decât acolo unde intelectul ființei umane este activ, unde Eu Însumi nu sunt chemat să luminez prin spirit atunci când ființa umană cere lămuriri. Litera ucide, numai spiritul aduce viață.... Oricine nu se predă mai întâi Mie, pentru ca Eu să-i ghidez corect gândirea, va fi cu adevărat ajutat la moarte de scrisoare, pentru că adversarul Meu se poate folosi și el de literă, care apoi o interpretează într-un sens complet diferit și astfel face ca cea mai mare eroare să pară acceptabilă pentru oameni.... Și este cu adevărat o doctrină discutabilă, doctrina somnului de moarte al sufletului.... o învățătură care declanșează, de asemenea, cea mai strălucită indignare în împărăția de dincolo, printre sufletele care au nevoie de ajutor, care sunt "vii" și totuși atât de slabe încât ar fi recunoscătoare pentru orice ajutor de putere pe care o rugăciune în iubire le-ar putea transmite. Iar oamenii ar trebui să-și amintească adesea în rugăciune de acele suflete ale căror rude de pe Pământ trăiesc în această credință greșită.... pentru ca aceștia să capete putere, să se înalțe și acum, la rândul lor, să fie capabili să-i influențeze mental. Într-adevăr, o viață de iubire pe Pământ le va oferi în curând sufletelor o cunoaștere luminoasă, însă ele trebuie mai întâi să se elibereze de învățăturile greșite înainte de a li se atribui un domeniu de activitate propriu-zis...., deoarece toată activitatea în împărăția spirituală constă în răspândirea adevărului pur. Prin urmare, sufletul care a trăit o viață de iubire pe Pământ este fericit și, de aceea, se detașează cu ușurință de opiniile și cunoștințele spirituale greșite. Ceilalți, însă, sunt în cea mai mare suferință, căci orice învățătură greșită va avea un efect dăunător asupra sufletului, dar învățătura despre somnul veșnic al morții în special, pentru că poate duce cu adevărat la o eclipsă care este egală cu moartea, iar în același timp posibilitățile de ajutor sunt mici tocmai din cauza credinței că rugăciunile nu sunt de folos.... Dar oricine se întoarce serios la Mine va recunoaște clar cât de eronată este această învățătură....

Amin

Schimbarea domiciliului sufletului.... Moartea trupului....

B.D. Nr. 6817
28. aprilie 1957

Sufletul este sinele vostru real, care este nemuritor, care își schimbă locuința doar la moartea trupului, care și-a încheiat cursul pământesc pentru a continua în altă sferă, dacă nu rămâne în rezistență față de Mine și astfel se scufundă în abis. Prin urmare, acest gând ar trebui să vă bucure că nu trebuie să vă temeți de moarte, că trăiți chiar dacă trebuie să părăsiți Pământul și că această viață

este mult mai frumoasă și mai fericită decât poate fi vreodată pentru voi viața pământească ca ființă umană. Ar trebui să așteptați cu nădejde ziua în care învelișul vostru exterior va fi îndepărtat de sinele vostru real, când toate greutățile vor cădea de pe voi și vă veți putea ridica cu ușurință și cu inima ușoară la adevărata voastră casă, care vă oferă cu adevărat glorie de care nici nu aveți idee. Ar trebui să vă bucurați că nu există moarte pentru voi, pentru că sufletul vostru experimentează doar o schimbare de reședință care îl poate face infinit de fericit.... Atunci de ce vă temeți de moarte sau așteptați cu neliniște sfârșitul vieții voastre pământești?. De ce a devenit moartea o groază pentru voi, oamenii, de ce vă provoacă un sentiment de teamă, când în realitate este doar o tranziție într-o altă sferă?. Pentru că în mod inconștient simțiți că nu trăiți corect pe Pământ și pentru că sufletul vostru nu obține lumina care ar îndepărta din el orice teamă.... Pentru că o persoană care împlinește poruncile Mele de iubire, care trăiește astfel pe Pământ conform voinței Mele, nu simte nici o teamă de moarte, ci tânjește să scape de carapacea sa pământească, pentru că tânjește după adevărata sa casă, pentru că iubirea a aprins în el o lumină strălucitoare și, privind înainte, se știe și el aproape de Mine, unde nu mai poate întâlni suferință și durere, nici necaz, unde se simte în siguranță în iubirea Mea.... Și toți oamenii ar putea avea această certitudine fericită că vor schimba o existență nefericită și anevoioasă cu această siguranță atunci când vor muri, dacă vor dori să-și trăiască viața pământească în această direcție.... dacă vor dori să urmeze întotdeauna vocea interioară care îi informează clar despre voința Mea.... dacă vor să intre în relația corectă cu Mine, Dumnezeu și Tatăl lor din veșnicie, cât timp sunt încă pe Pământ. Gândul că totul se termină cu moartea trupului este deja cea mai bună dovadă că modul de viață al ființei umane nu este în concordanță cu voința Mea, căci acest gând este influența spiritului potrivnic care vrea să împiedice oamenii să dobândească cunoașterea corectă și care, prin urmare, sporește constant și dorința de a avea o existență pământească trăită pe deplin, căci acești oameni nu cred în nemurirea eu-lui lor, ci îi impun aceeași limitare ca și cea acordată învelișului exterior.... De aceea, ei încearcă să savureze viața pământească în toate felurile, gândindu-se mereu numai la trupul lor, dar nu și la sufletul care, după moartea trupului, trebuie să accepte o soartă foarte îndoielnică, care nu poate experimenta gloria adevăratei sale case, deoarece, din cauza formării sale inadecvate, nu poate fi admis în acele sfere unde îl așteaptă beatitudinea de neuitat. Desigur, este încă posibil să se desprindă din abis și să pătrundă în sferele superioare, dar acest lucru necesită o depășire și un efort mult mai mare decât pe Pământ și nu se poate întâmpla fără ajutor, dar chiar și atunci sufletul trebuie să își adune singur voința, ceea ce este mult mai ușor pe pământ. Eu-l nu poate dispărea, ci își creează propria soartă în fericire sau în chinuri.... și numai atunci când oamenii nu-și vor considera trupul ca fiind "ființa vie", ci vor învăța să recunoască sufletul conceput în corp ca fiind eu-l lor real, numai atunci când vor învăța să creadă în nemurirea sufletului lor, vor trăi mai responsabil pe Pământ și atunci nu se vor mai teme nici de moarte, care afectează doar trupul pământesc, dar nu și sufletul care locuiește în el. Atunci vor trăi după voia Lui și vor tânji după ceasul în care sufletul va putea să se desprindă de învelișul său exterior pentru a intra în împărăția care este adevărata sa casă....

Amin

Somnul sufletului.... Doctrină falsă....

B.D. Nr. 6541

6. mai 1956

Este un gând extrem de eronat să ne imaginăm sufletele celor răposați în somnul veșnic până la Venirea Zilei Judecării.... Acest gând dovedește o ignoranță totală a procesului de dezvoltare a sufletului, în plus, nu dovedește o atitudine corectă față de Mine, altfel ființa umană nu ar putea gândi atât de greșit.... și dovedește că credința în continuarea vieții sufletului după moarte nu există, căci un somn al morții pentru veșniciei, așa cum presupun oamenii, nu mai poate fi numit "continuare a vieții". Dar acest gând eronat este, de asemenea, un mare dezavantaj pentru toate sufletele care au plecat, deoarece nu există rugăciune pentru aceste suflete și, prin urmare, nu există ajutorul de care toate sufletele ar putea avea atât de multă nevoie. Dar oamenii care au adoptat acest punct de vedere, care au fost învățați în mod greșit și care, cu toate acestea, se agață de eroare ca de o evanghelie, nu se vor lăsa învățați. Și aici este evidentă activitatea adversarului meu, care tocmai vrea să-i împiedice pe

oameni să se roage pentru sufletele lor, pentru că o astfel de rugăciune i-ar putea ajuta să devină liberi, ceea ce el încearcă să împiedice. Totuși, chiar dacă adevărul se opune acestor învățături greșite, oamenii nu iau singura cale care le-ar putea oferi claritate.... Ei trebuie doar să se adreseze cu seriozitate Mie pentru clarificări dacă nu vor să-i creadă pe cei care vor să le corecteze eroarea.... trebuiau doar să se întoarcă la Mine Însuși. Dar ei nu urmează această cale și, prin urmare, nu pot fi învățați și nu se îndepărtează de greșeala lor. Dar aceste suflete decedate sunt în mare suferință dacă nu sunt amintite în rugăciune, iar oamenii de pe pământ nu pot fi învățați mai bine nici din împărăția spirituală, pentru că ei nu cred într-o legătură între lumea luminii și oamenii de pe pământ și, prin urmare, nu se predau mental acestor forțe conștiente. Pentru ei se aplică doar viața pământească ca ființă umană până la moarte, iar ideea lor de "somm veșnic al sufletului" până la "Judecata de Apoi" dovedește doar că nu au nicio cunoaștere despre procesul de răscumpărare spirituală, despre Ființa Mea, care este iubire, înțelepciune și atotputernicie, și despre actul de mântuire al lui Iisus. Cunoștințele lor sunt foarte limitate și nu corespund nici pe departe adevărului; dacă adevărul se apropie de ei, atunci se opun. Și totuși, ei încearcă să își fundamenteze opiniile cu ajutorul Cuvântului lui Dumnezeu, al Scripturilor, dar nu "spiritul lor trezit" îi face să găsească aceste pasaje din Scriptură, ci adversarul Meu, care se folosește el însuși de Cuvântul Meu dacă poate provoca confuzie.... ceea ce, totuși, nu reușește să facă decât acolo unde intelectul ființei umane este activ, unde Eu Însuși nu sunt chemat să mă luminez prin spirit atunci când ființa umană cere lămuriri. Litera ucide, numai spiritul aduce viață.... Oricine nu se predă mai întâi Mie, pentru ca Eu să-i ghidez corect gândirea, va fi cu adevărat ajutat la moarte de scrisoare, pentru că adversarul Meu se poate folosi și el de scrisoare, care apoi o interpretează într-un sens complet diferit și astfel face ca cea mai mare eroare să pară acceptabilă pentru oameni.... Și este cu adevărat o doctrină discutabilă, doctrina somnului de moarte al sufletului.... o învățatură care declanșează, de asemenea, cea mai strălucită indignare în dincolo, printre sufletele care au nevoie de ajutor, care sunt "vii" și totuși atât de slabe încât ar fi recunoscătoare pentru orice ajutor de putere pe care o rugăciune în iubire le-ar putea transmite. Iar oamenii ar trebui să-și amintească adesea în rugăciune de acele suflete ale căror rude de pe pământ trăiesc în această credință greșită.... pentru ca aceștia să capete putere, să se înalțe și acum, la rândul lor, să fie capabili să-i influențeze mental. Într-adevăr, o viață de iubire pe pământ le va oferi în curând sufletelor o realizare luminoasă, însă ele trebuie mai întâi să se elibereze de învățăturile greșite înainte de a li se atribui un domeniu de activitate propriu-zis...., deoarece toată activitatea în regatul spiritual constă în răspândirea adevărului pur. Prin urmare, sufletul care a trăit o viață de iubire pe pământ este norocos și, de aceea, se detașează cu ușurință de opiniile și cunoștințele spirituale greșite. Ceilalți, însă, sunt în cea mai mare suferință, căci orice învățatură greșită va avea un efect dăunător asupra sufletului, dar învățatura despre somnul veșnic al morții în special, pentru că poate duce cu adevărat la o eclipsă care este egală cu moartea, iar în același timp posibilitățile de ajutor sunt mici tocmai din cauza credinței că rugăciunile nu sunt de folos.... Dar oricine se întoarce serios la Mine va recunoaște clar cât de eronată este această învățatură....

Amin

Viață scurtă sau lungă....

B.D. Nr. 7538

4. martie 1960

Nu este un timp lung cel care vă este alocat pentru viața pământească, în comparație cu timpul infinit de lung al pre-dezvoltării voastre, pe care voi înșivă nu sunteți în stare să-l estimați în timp. Și viața voastră pământească poate fi încă scurtată, astfel încât să fiți deja chemați prematur în eternitate. Și de aceea ar trebui să vă gândiți la sufletul vostru cu toată sârguința, să îi oferiți tot ce este posibil, să îi oferiți hrană pentru ca el să nu fie nevoit să moară de foame atunci când viața sa pe acest Pământ va fi doar scurtă.... Ar trebui să îi oferiți întotdeauna din belșug hrană și băutură și să nu vă așteptați niciodată la o viață pământească foarte lungă, pentru că nu cunoașteți ziua și ceasul sfârșitului vostru fizic.... Dar și sufletul vostru se poate maturiza într-un timp foarte scurt, dacă voința voastră este bună și îl ajută să se maturizeze. Nici o ființă umană nu-și poate determina durata vieții sale și nici nu o cunoaște, și tocmai această lipsă de cunoaștere ar trebui să o stimuleze la o activitate

sufletească avidă, ar trebui să-și trăiască viața în așa fel încât să poată considera cu calm fiecare zi ca fiind ultima, fără să se teamă pentru mântuirea sufletului său. Și foarte mulți oameni își vor sfârși viața în zilele din urmă, pentru că va fi încă o mare cernere și mulți oameni vor fi chemați prematur pentru mântuirea sufletului lor, pentru că vor neglija să-și lucreze sufletul pe Pământ și, cu toate acestea, nu vor cădea pradă furiei nemiloase a adversarului lui Dumnezeu, care nu face decât să-i tragă tot mai adânc în prăpastie, dacă aceste suflete nu sunt smulse mai întâi de la el. Mai ales acei oameni care nu se străduiesc spiritual, nu se gândesc la o moarte timpurie și își trăiesc viața iresponsabil, dar fără a putea fi numiți răi. Dumnezeu are milă de ei și vrea să-i ajute să se dezvolte mai departe în lumea de dincolo, ceea ce va fi cu siguranță mult mai dificil, dar totuși nu imposibil, în timp ce pe Pământ o coborâre completă în abis poate fi cu ușurință soarta sufletelor care trec prin viață fără simțul responsabilității. Vi se vor oferi destule oportunități de a vă maturiza în viața pământească, însă dacă nu le veți folosi, nu veți prețui nici viața voastră ca ființă umană, care v-a fost dată doar cu scopul de a vă maturiza sufletul. Și atunci nu contează dacă rămâneți pe Pământ pentru o perioadă lungă sau scurtă de timp, dacă nu vă folosiți de harul întrupării ca ființă umană și nu vă ajutați sufletul să ajungă la maturitatea finală. Dar chiar dacă ajungeți la o vârstă înaintată, viața voastră pământească nu poate fi numită decât scurtă în comparație cu timpul dezvoltării voastre anterioare. Dar chiar și o durată terestră foarte scurtă este totuși suficientă pentru ca voi să vă îndepliniți scopul pe Pământ. Și astfel, maturitatea voastră nu depinde de durata existenței voastre pământești, ci doar de voința voastră de a utiliza această existență conform scopului său. Și, de fiecare dată, Cuvântul lui Dumnezeu vă va arăta calea corectă pentru a ajunge la desăvârșirea sufletului vostru.... De nenumărate ori vă sunt puse în fața ochilor poruncile divine ale iubirii, a căror împlinire este singurul scop și obiectiv al existenței ca ființă umană.... Și puteți practica întotdeauna iubirea, indiferent cât de scurtă este viața voastră, sufletul vostru va beneficia de ea dacă trăiți o viață de iubire.... Dar dacă nu respectați aceste două porunci, viața voastră va fi una zadarnică, iar responsabilitatea voastră va crește cu cât viața voastră pământească va fi mai lungă, și atunci nu puteți fi decât recunoscători dacă viața voastră se scurtează și vă rămâne încă posibilitatea de a vă dezvolta în împărăția de dincolo, pentru a nu fi complet pierduți la sfârșitul zilelor, când fiecare va fi judecat după faptele sale....

Amin

8772 ----

Moartea timpurie a copiilor.... -----

Și vă voi da putere, pentru că am nevoie de cooperarea voastră pe Pământ, ceea ce necesită voința voastră liberă.... Cu siguranță că aș putea, de asemenea, să aleg vase pentru Mine și să le desemnez să lucreze pentru Mine, dar acest lucru nu corespunde legii ordinii Mele veșnice, pentru că numai voința liberă trebuie și poate fi factorul determinant, care oferă astfel și garanția succesului. Și oamenii sunt, cu siguranță, dispuși să lucreze pentru Mine, dar adesea le lipsesc premisele pentru a desfășura o activitate de răscumpărare pe Pământ.... Și de aceea știu cine se supune voluntar acestei activități și Mă servește ca un vas potrivit. Și voi ști, de asemenea, cum să întrețin un astfel de vas și cum să îl ghidez prin toate adversitățile, mai ales atunci când dorința de lume nu mai umple o persoană, ci aceasta își abandonează complet dorințele pământești de dragul unei lucrări spirituale pe care o recunoaște ca fiind extrem de importantă. Astfel, lucrarea în vie va putea continua, iar efortul vostru va fi întotdeauna binecuvântat de Mine, pentru că, la urma urmei, mai trebuie aduse multe lămuriri oamenilor care au urechea deschisă, care Mă contactează ei înșiși și pun întrebări la care Eu le răspund prin intermediul slujitorilor Mei de pe Pământ. De nenumărate ori vi se spune că am multe școli în împărăția Mea, că întregul univers adăpostește creații care servesc toate la maturizarea spiritualului căzut odată.... Și fiecare operă a creației are propriul său scop, ea va servi întotdeauna ființelor pentru dezvoltarea ascensională a căror stare corespunde condițiilor de viață ale acelei creații.... Și astfel, sufletele care au parcurs calea prin creațiile pământești se pot întrupa și pe alte corpuri cerești, datorită anumitor dispoziții pe care numai Eu le recunosc, care asigură o maturizare pe alte corpuri cerești și care apoi pot să câștige și întruparea ca ființă umană pe Pământ, cărora li se poate deja încredința o misiune.... Și astfel se explică și moartea celor mai mici copii ale căror suflete nu ar putea face față umblării pe Pământ, dar care, pe de altă parte, nu mai pot fi descriși ca fiind încă complet rezistenți

față de Mine, așa că le ofer o altă șansă de a se educa, într-una din nenumăratele școli, care, de asemenea, își îndeplinesc în mare parte sarcina și dau ființei o anumită maturitate.... Deși acum nu este posibil ca aceste ființe să atingă calitatea de copil al lui Dumnezeu, pe care o merită o viață pământească parcursă cu succes, ele pot, de asemenea, să atingă beatitudinea în împărăția spirituală. Ele pot, de asemenea, încă o dată.... atunci când au atins deja un grad ridicat de lumină.... să coboare pe Pământ în scopul unei misiuni și apoi să dobândească și calitatea de copil al lui Dumnezeu. La întruparea unui suflet ca ființă umană, joacă un rol atât de multe circumstanțe, predispoziții și, de asemenea, gradul de maturitate pe care acesta l-a atins deja în stadiile sale preliminare și care nu ar trebui să scadă prin intermediul unei vieți pământești, dar care poate scădea din cauza slăbiciunii corpului dacă sufletul se întrupează în pântecul unei mame care nu este potrivit pentru starea sa, astfel încât dificultățile de maturizare sunt atunci mai mari și pot duce la un eșec complet. Apoi eliberez din nou sufletul din învelișul său exterior și îl transfer acolo unde dezvoltarea superioară este mai ușoară și mai sigură pentru el, deoarece sufletul nu mai este în opoziție flagrantă cu Mine. Și astfel, există multe posibilități de a-l ajuta să se întoarcă la Mine pe cel care a căzut odată.... Deși Pământul este cea mai joasă și mai mizerabilă lucrare a creației, pe el se poate atinge cel mai înalt succes spiritual, dacă ființa este dispusă să ia această cale pământească.... Și totuși, Eu văd dinainte dacă liberul arbitru sau alte motive fac imposibilă maturizarea sufletului și voi interveni întotdeauna acolo unde o cere neputința unui suflet care nu poate face față destinului care îi este impus și totuși nu Mi se împotrivesc cu bună știință.... Voi, oamenii, nu puteți judeca acest lucru, dar totul își are rostul său în iubirea și înțelepciunea Mea, și astfel trebuie să acceptați și voi un motiv din partea Mea pentru moartea timpurie a copiilor, căci nimic nu se întâmplă fără sens și fără scop, și totul este doar în beneficiul ființei spirituale care odată s-a îndepărtat de Mine și care se va întoarce din nou la Mine.... Dar Eu sunt întotdeauna preocupat de cei slabi și îi voi ajuta în orice fel, pentru că știu și gradul de rezistență al unui suflet, cât de mult a scăzut și dacă și cum va mai scădea și mai mult și, în consecință, transfer sufletul acolo unde își va atinge scopul cel mai repede.

(7.3.1964) Calea pe Pământ este, cu siguranță, singura posibilitate de a ajunge la calitatea de copil al lui Dumnezeu, dar Eu știu și în ce măsură un suflet riscă să piardă și el gradul pe care l-a atins deja și să se scufunde înapoi, pentru că atunci previn acest lucru, având în vedere rezistența încă foarte mică împotriva Mea, care nu poate determina nici ea liberul arbitru și care nu elimină nici ea o scufundare înapoi. Dar sufletul poate decide încă dinainte de întruparea sa ca ființă umană dacă dorește să parcurgă calea pământească, iar voința sa va fi respectată. Așa se explică și soarta copiilor care au murit în mod violent, cărora li se oferă, de asemenea, posibilitatea de a-și continua calea de dezvoltare pe alte corpuri cerești și de a se maturiza, chiar dacă în condiții diferite. Cu toate acestea, fiecare suflet poate de asemenea.... dacă vrea cu adevărat.... cu scopul de a ajunge la calitatea de copil al lui Dumnezeu, să vină din nou pe Pământ ca ființă umană dacă, aflându-se într-un anumit grad de lumină, își asumă de bunăvoie o misiune care impune mari exigențe unui astfel de suflet. Voi, oamenii, nu puteți vedea totul, domnia și activitatea Mea nu vor fi niciodată pe deplin inteligibile pentru voi, totuși cunosc nenumărate căi de a ajuta creațiile Mele vii să se înalțe, și cunosc, de asemenea, cursul și rezultatul fiecărei vieți pământești.... Cu toate acestea, nu intervin și nu schimb Eu Însumi procesul malefic decât dacă un suflet doritor poate fi ajutat de el.... ceea ce numai Eu știu. Calea pământească ca ființă umană este dificilă și este nevoie de putere și voință pentru a o parcurge cu succes spiritual.... Îi ajut pe cei slabi în orice moment dacă nu-Mi mai oferă rezistență dură.... Dar modul în care se exprimă ajutorul Meu trebuie lăsat la latitudinea iubirii și înțelepciunii Mele, dar întotdeauna Mă voi strădui să ajut creațiile Mele vii să ajungă la maturitatea lor finală, și voi folosi întotdeauna mijloacele care Îmi aduc succes, pentru că Îmi doresc mult copiii Mei și nu voi lăsa să cadă în ruină nici unul care deja se străduiește să ajungă la Mine, pe care Eu îl recunosc și acum lucrez în consecință....

Amin

3260 -----

Moartea timpurie.... Mila lui Dumnezeu.... Bătrânețe....

Depinde de voia lui Dumnezeu în ce grad de maturitate este chemată ființa umană din viața pământească în împărăția spirituală. Aceasta este, de asemenea, o nedreptate aparentă care poate întări opinia oamenilor că Dumnezeu a ales anumiți oameni pentru a deveni binecuvântați, în timp ce alții trebuie să lăncezească într-o stare îndepărtată de Dumnezeu din cauza voinței Sale. Și totuși, acest punct de vedere este complet eronat.... Căci aici domnește și iubirea și înțelepciunea divină, care știe întotdeauna despre voința ființei umane și, prin urmare, pune capăt vieții atunci când este vorba de o dezvoltare superioară pe Pământ. În starea de legătură dinaintea întrupării ca ființă umană, există doar o perpetuă dezvoltare ascendentă până la gradul de maturitate al ființei care permite această ultimă întrupare. Dar acum, liberul arbitru al ființei umane decide pentru ea însăși, și atât dezvoltarea ascendentă poate continua, cât și o stagnare sau o regresie, și din nou depinde dacă ființa umană ca atare și-a crescut deja gradul inițial de maturitate și atunci riscă doar să se clatine, sau dacă rămâne la același nivel ca la începutul întrupării sale și atunci trebuie să se teamă de o regresie. Atunci este întotdeauna o lucrare a milei lui Dumnezeu dacă ființa umană este chemată când a ajuns la apogeul dezvoltării sale pe Pământ, adică dacă dragostea lui Dumnezeu o împiedică să coboare și mai mult sau să lase o altă viață nefolosită pentru sufletul său. Căci cu cât vina lui devine mai mare, cu atât mai mult folosește timpul de grație al întrupării sale fără să se folosească de el. O persoană se poate strădui să se înalțe în tinerețe și apoi să se oprească din strădanie, iar dezvoltarea sa anterioară să nu continue, atunci Dumnezeu îl cheamă și îi oferă alte oportunități în lumea de dincolo pentru a se maturiza..... Dar și ființa umană își poate schimba voința doar în anii din urmă, iar dezvoltarea sa încă deficitară poate lua atunci un avânt brusc și astfel poate ajunge la un grad mai înalt de maturitate, chiar dacă a lăsat să treacă mult timp înainte fără să se gândească la sufletul său. Atunci Dumnezeu îi va acorda o viață lungă, pentru că Dumnezeu a prevăzut din veșnicie voința ființei umane și a determinat cursul vieții sale în consecință. Căci orice soartă umană este luată în considerare de iubirea și înțelepciunea lui Dumnezeu, dar niciodată nu depinde de bunul-plac al lui Dumnezeu.... Iar Dumnezeu nu ar priva pe nimeni de oportunitatea de a se maturiza pe Pământ, dacă ar fi dispus să se folosească de ea. Cu toate acestea, harul Său este puțin respectat și oamenii nu sunt dispuși să accepte indicațiile corespunzătoare. Și cum Dumnezeu știe din eternitate care sunt oamenii care se comportă într-un mod deosebit de respingător față de El, cum știe de asemenea când ființa umană a atins cel mai înalt grad de dezvoltare pe Pământ, durata vieții sale pământești a fost de asemenea stabilită din eternitate și aceasta este de durate foarte diferite, după cum înțelepciunea divină recunoaște că este oportună și reușită. Cu toate acestea, Dumnezeu nu va pune niciodată capăt prematur unei vieți pământești care încă promite ființei umane un grad mai înalt de maturitate, pentru că dragostea lui Dumnezeu este întotdeauna și în mod constant preocupată ca ființa umană să atingă cel mai înalt grad de maturitate posibil pe Pământ; și El nu ar refuza niciodată o oportunitate pentru ființa umană care ar duce la maturizare. Cu toate acestea, El știe din veșnicie despre fiecare frământare a voinței umane și adesea salvează sufletul de la apostazia completă, adică de la regres, care ar veni dacă nu ar pune capăt vieții pământești. De aceea, o persoană care se străduiește în mod constant va ajunge la o vârstă înaintată, așa cum, invers, o vârstă înaintată dovedește totuși o evoluție ascendentă lentă, chiar dacă acest lucru nu este evident pentru ceilalți oameni. O viață pământească lungă este întotdeauna un har, dar chiar și o viață de scurtă durată demonstrează iubirea lui Dumnezeu, care este mereu la lucru, chiar dacă ființa umană nu este întotdeauna capabilă să o recunoască....

Amin

Moartea timpurie a copiilor....

B.D. Nr. 8772

7. martie 1964

Si vă voi da putere, pentru că am nevoie de cooperarea voastră pe Pământ, ceea ce necesită voința voastră liberă.... Cu siguranță că aș putea, de asemenea, să aleg vase pentru Mine și să le desemnez să lucreze pentru Mine, dar acest lucru nu corespunde legii ordinii Mele veșnice, pentru că numai voința liberă trebuie și poate fi factorul determinant, care oferă astfel și garanția succesului. Și oamenii sunt, cu siguranță, dispuși să lucreze pentru Mine, dar adesea le lipsesc premisele pentru a desfășura o activitate de răscumpărare pe Pământ.... Și de aceea știu cine se supune voluntar acestei activități și

Mă servește ca un vas potrivit. Și voi ști, de asemenea, cum să întrețin un astfel de vas și cum să îl ghidez prin toate adversitățile, mai ales atunci când dorința de lume nu mai umple o persoană, ci aceasta își abandonează complet dorințele pământești de dragul unei lucrări spirituale pe care o recunoaște ca fiind extrem de importantă. Astfel, lucrarea în vie va putea continua, iar efortul vostru va fi întotdeauna binecuvântat de Mine, pentru că, la urma urmei, mai trebuie aduse multe lămuriri oamenilor care au urechea deschisă, care Mă contactează ei înșiși și pun întrebări la care Eu le răspund prin intermediul slujitorilor Mei de pe Pământ. De nenumărate ori vi se spune că am multe școli în împărăția Mea, că întregul univers adăpostește creații care servesc toate la maturizarea spiritualului căzut odată.... Și fiecare operă a creației are propriul său scop, ea va servi întotdeauna ființelor pentru dezvoltarea ascensională a căror stare corespunde condițiilor de viață ale acelei creații.... Și astfel, sufletele care au parcurs calea prin creațiile pământești se pot întrupa și pe alte corpuri cerești, datorită anumitor dispoziții pe care numai Eu le recunosc, care asigură o maturizare pe alte corpuri cerești și care apoi pot să câștige și întruparea ca ființă umană pe Pământ, cărora li se poate deja încredința o misiune.... Și astfel se explică și moartea celor mai mici copii ale căror suflete nu ar putea face față umblării pe Pământ, dar care, pe de altă parte, nu mai pot fi descriși ca fiind încă complet rezistenți față de Mine, așa că le ofer o altă șansă de a se educa, într-una din nenumăratele școli, care, de asemenea, își îndeplinesc în mare parte sarcina și dau ființei o anumită maturitate.... Deși acum nu este posibil ca aceste ființe să atingă calitatea de copil al lui Dumnezeu, pe care o merită o viață pământească parcursă cu succes, ele pot, de asemenea, să atingă beatitudinea în împărăția spirituală. Ele pot, de asemenea, încă o dată.... atunci când au atins deja un grad ridicat de lumină.... să coboare pe Pământ în scopul unei misiuni și apoi să dobândească și calitatea de copil al lui Dumnezeu. La întruparea unui suflet ca ființă umană, joacă un rol atât de multe circumstanțe, predispoziții și, de asemenea, gradul de maturitate pe care acesta l-a atins deja în stadiile sale preliminare și care nu ar trebui să scadă prin intermediul unei vieți pământești, dar care poate scădea din cauza slăbiciunii corpului dacă sufletul se întrupează în pântecul unei mame care nu este potrivit pentru starea sa, astfel încât dificultățile de maturizare sunt atunci mai mari și pot duce la un eșec complet. Apoi eliberez din nou sufletul din învelișul său exterior și îl transfer acolo unde dezvoltarea superioară este mai ușoară și mai sigură pentru el, deoarece sufletul nu mai este în opoziție flagrantă cu Mine. Și astfel, există multe posibilități de a-l ajuta să se întoarcă la Mine pe cel care a căzut odată.... Deși Pământul este cea mai joasă și mai mizerabilă lucrare a creației, pe el se poate atinge cel mai înalt succes spiritual, dacă ființa este dispusă să ia această cale pământească.... Și totuși, Eu văd dinainte dacă liberul arbitru sau alte motive fac imposibilă maturizarea sufletului și voi interveni întotdeauna acolo unde o cere neputința unui suflet care nu poate face față destinului care îi este impus și totuși nu Mi se împotrivesc cu bună știință.... Voi, oamenii, nu puteți judeca acest lucru, dar totul își are rostul său în iubirea și înțelepciunea Mea, și astfel trebuie să acceptați și voi un motiv din partea Mea pentru moartea timpurie a copiilor, căci nimic nu se întâmplă fără sens și fără scop, și totul este doar în beneficiul ființei spirituale care odată s-a îndepărtat de Mine și care se va întoarce din nou la Mine..... Dar Eu sunt întotdeauna preocupat de cei slabi și îi voi ajuta în orice fel, pentru că știu și gradul de rezistență al unui suflet, cât de mult a scăzut și dacă și cum va mai scădea și mai mult și, în consecință, transfer sufletul acolo unde își va atinge scopul cel mai repede.

(7.3.1964) Calea pe Pământ este, cu siguranță, singura posibilitate de a ajunge la calitatea de copil al lui Dumnezeu, dar Eu știu și în ce măsură un suflet riscă să piardă și el gradul pe care l-a atins deja și să se scufunde înapoi, pentru că atunci previn acest lucru, având în vedere rezistența încă foarte mică împotriva Mea, care nu poate determina nici ea liberul arbitru și care nu elimină nici ea o scufundare înapoi. Dar sufletul poate decide încă dinainte de întruparea sa ca ființă umană dacă dorește să parcurgă calea pământească, iar voința sa va fi respectată. Așa se explică și soarta copiilor care au murit în mod violent, cărora li se oferă, de asemenea, posibilitatea de a-și continua calea de dezvoltare pe alte corpuri cerești și de a se maturiza, chiar dacă în condiții diferite. Cu toate acestea, fiecare suflet poate de asemenea.... dacă vrea cu adevărat.... cu scopul de a ajunge la calitatea de copil al lui Dumnezeu, să vină din nou pe Pământ ca ființă umană dacă, aflându-se într-un anumit grad de lumină, își asumă de bunăvoie o misiune care impune mari exigențe unui astfel de suflet. Voi, oamenii, nu puteți vedea totul, domnia și activitatea Mea nu vor fi niciodată pe deplin inteligibile pentru voi, totuși

cunosc nenumărate căi de a ajuta creațiile Mele vii să se înalțe, și cunosc, de asemenea, cursul și rezultatul fiecărei vieți pământești.... Cu toate acestea, nu intervin și nu schimb Eu Însuși procesul malefic decât dacă un suflet doritor poate fi ajutat de el.... ceea ce numai Eu știu. Calea pământească ca ființă umană este dificilă și este nevoie de putere și voință pentru a o parcurge cu succes spiritual.... Îi ajut pe cei slabi în orice moment dacă nu-Mi mai oferă rezistență dură.... Dar modul în care se exprimă ajutorul Meu trebuie lăsat la latitudinea iubirii și înțelepciunii Mele, dar întotdeauna Mă voi strădui să ajut creațiile Mele vii să ajungă la maturitatea lor finală, și voi folosi întotdeauna mijloacele care Îmi aduc succes, pentru că Îmi doresc mult copiii Mei și nu voi lăsa să cadă în ruină nici unul care deja se străduiește să ajungă la Mine, pe care Eu îl recunosc și acum lucrez în consecință....

Amin

Moartea timpurie.... Mila lui Dumnezeu.... Bătrânețe....

B.D. Nr. 3260

18. septembrie 1944

Depinde de voia lui Dumnezeu în ce grad de maturitate este chemată ființa umană din viața pământească în împărăția spirituală. Aceasta este, de asemenea, o nedreptate aparentă care poate întări opinia oamenilor că Dumnezeu a ales anumiți oameni pentru a deveni binecuvântați, în timp ce alții trebuie să lăncezească într-o stare îndepărtată de Dumnezeu din cauza voinței Sale. Și totuși, acest punct de vedere este complet eronat.... Căci aici domnește și iubirea și înțelepciunea divină, care știe întotdeauna despre voința ființei umane și, prin urmare, pune capăt vieții atunci când este vorba de o dezvoltare superioară pe Pământ. În starea de legătură dinaintea întrupării ca ființă umană, există doar o perpetuă dezvoltare ascendentă până la gradul de maturitate al ființei care permite această ultimă întrupare. Dar acum, liberul arbitru al ființei umane decide pentru ea însăși, și atât dezvoltarea ascendentă poate continua, cât și o stagnare sau o regresie, și din nou depinde dacă ființa umană ca atare și-a crescut deja gradul inițial de maturitate și atunci riscă doar să se clatine, sau dacă rămâne la același nivel ca la începutul întrupării sale și atunci trebuie să se teamă de o regresie. Atunci este întotdeauna o lucrare a milei lui Dumnezeu dacă ființa umană este chemată când a ajuns la apogeul dezvoltării sale pe Pământ, adică dacă dragostea lui Dumnezeu o împiedică să coboare și mai mult sau să lase o altă viață nefolosită pentru sufletul său. Căci cu cât vina lui devine mai mare, cu atât mai mult folosește timpul de grație al întrupării sale fără să se folosească de el. O persoană se poate strădui să se înalțe în tinerețe și apoi să se oprească din strădanie, iar dezvoltarea sa anterioară să nu continue, atunci Dumnezeu îl cheamă și îi oferă alte oportunități în lumea de dincolo pentru a se maturiza.... Dar și ființa umană își poate schimba voința doar în anii din urmă, iar dezvoltarea sa încă deficitară poate lua atunci un avânt brusc și astfel poate ajunge la un grad mai înalt de maturitate, chiar dacă a lăsat să treacă mult timp înainte fără să se gândească la sufletul său. Atunci Dumnezeu îi va acorda o viață lungă, pentru că Dumnezeu a prevăzut din veșnicie voința ființei umane și a determinat cursul vieții sale în consecință. Căci orice soartă umană este luată în considerare de iubirea și înțelepciunea lui Dumnezeu, dar niciodată nu depinde de bunul-plac al lui Dumnezeu.... Iar Dumnezeu nu ar priva pe nimeni de oportunitatea de a se maturiza pe Pământ, dacă ar fi dispus să se folosească de ea. Cu toate acestea, harul Său este puțin respectat și oamenii nu sunt dispuși să accepte indicațiile corespunzătoare. Și cum Dumnezeu știe din eternitate care sunt oamenii care se comportă într-un mod deosebit de respingător față de El, cum știe de asemenea când ființa umană a atins cel mai înalt grad de dezvoltare pe Pământ, durata vieții sale pământești a fost de asemenea stabilită din eternitate și aceasta este de durate foarte diferite, după cum înțelepciunea divină recunoaște că este oportună și reușită. Cu toate acestea, Dumnezeu nu va pune niciodată capăt prematur unei vieți pământești care încă promite ființei umane un grad mai înalt de maturitate, pentru că dragostea lui Dumnezeu este întotdeauna și în mod constant preocupată ca ființa umană să atingă cel mai înalt grad de maturitate posibil pe Pământ; și El nu ar refuza niciodată o oportunitate pentru ființa umană care ar duce la maturizare. Cu toate acestea, El știe din veșnicie despre fiecare frământare a voinței umane și adesea salvează sufletul de la apostazia completă, adică de la regres, care ar veni dacă nu ar pune capăt vieții pământești. De aceea, o persoană care se străduiește în mod constant va ajunge la o vârstă înaintată, așa cum, invers, o vârstă înaintată dovedește totuși o evoluție ascendentă lentă, chiar dacă acest lucru

nu este evident pentru ceilalți oameni. O viață pământească lungă este întotdeauna un har, dar chiar și o viață de scurtă durată demonstrează iubirea lui Dumnezeu, care este mereu la lucru, chiar dacă ființa umană nu este întotdeauna capabilă să o recunoască....

Amin

Plecarea prematură din lume.... Scopul....

B.D. Nr. 3258

16. septembrie 1944

Trecerea în neființă a lucrurilor pământești continuă să fie adusă în fața ochilor oamenilor, iar moartea se apropie în mod constant de ei atunci când nenumărați oameni pleacă prematur din viață și ei se confruntă cu acele evenimente neputincioase care aduc suferință și mizerie oamenilor. Dar ei nu se răzgândesc și nici nu se gândesc la cauza reală a suferinței și a morții premature a oamenilor. Și de aceea suferința capătă forme din ce în ce mai dureroase, iar omenirea va privi cu groază evenimentele mondiale și va îngheța în fața magnitudinii nenorocirii care se abate asupra ei. Pentru că nici nu ar vrea să fie altfel, dar oamenii rămân complet neimpresionați de mizeria vremii și nu trag niciun beneficiu din ea pentru sufletele lor. Și de aceea Dumnezeu folosește cele mai severe mijloace pentru a-i trezi din letargia lor, căci chiar dacă oamenii suferă pământesc și fizic, sufletele lor rămân neafectate, rămân indiferente la loviturile sorții sau ar încerca să se schimbe în conștientizarea faptului că atitudinea lor spirituală este cauza creșterii suferinței pe Pământ. Și acesta este motivul pentru care atât de mulți oameni sunt nevoiți să plece prematur din viață, deoarece o ședere mai lungă ar fi mai mult în detrimentul sufletului lor decât benefică, pentru că și-ar pierde complet credința și s-ar gândi doar la viața lor pământească. Din acest motiv, Dumnezeu îngăduie de asemenea ca atât de mulți oameni să-și piardă viața fizică, în ciuda lipsei lor de maturitate, pentru a preveni regresul, pentru a le da totuși posibilitatea de a se maturiza în lumea de dincolo, pentru că starea de pe Pământ nu le rămâne ascunsă, iar ei pot de asemenea să urmeze cursul mai departe și să ajungă la conștientizarea faptului că oamenii înșiși sunt vinovați pentru suferințele grave de pe Pământ din cauza neglijării mântuirii sufletului lor, din cauza unui mod de viață condus greșit, din cauza necredinței și a gândirii lipsite de bunătate. Dar oamenii pe care Dumnezeu îi cheamă prematur de pe Pământ pot totuși să ajungă la cunoaștere în fața morții, pot totuși să se unească intim cu Dumnezeu, pot totuși să se purifice prin mari suferințe, iar atunci acest lucru le va fi adus un grad sporit de maturitate pe care o viață pământească mai lungă nu l-ar fi adus, și atunci o plecare timpurie din lume va fi totuși o binecuvântare pentru ei. Și oricât de mare ar fi suferința pământească pe Pământ, ea este doar un mijloc de a câștiga sufletul... dar recunoscută ca atare doar de puțini oameni. Mărimea adversității ar trebui să-i facă să găsească calea spre Dumnezeu, Care poate și va alunga orice adversitate dacă ființa umană așteaptă cu credință ajutorul Său. Cu toate acestea, acolo unde chiar și această mare adversitate nu reușește, unde oamenii Îl uită și sunt în cel mai mare pericol de a se îndrepta complet spre abis, Dumnezeu va pune capăt multor vieți pământești și va îngădui o nenorocire aparent inumană, căci El își amintește întotdeauna de sufletele oamenilor și caută să le salveze, chiar dacă trupul va pieri în acest proces, căci nimic din ceea ce face El nu este greșit, ci totul este bun și o binecuvântare pentru sufletul ființei umane....

Amin

Ardere.... Proces accelerat de dizolvare....

B.D. Nr. 1899

28. aprilie 1941

Totul merge spre răscumpărare pentru că trebuie să urmeze cursul unei dezvoltări superioare. Dacă spiritualul se separă acum de materie, atunci el a depășit-o pe aceasta din urmă; dar spiritualul nu este întotdeauna atât de complet de matur încât să nu mai aibă nevoie de o formă pământească (transformare), și atunci se instalează din nou într-o nouă formă, care este tot materie. Dar atunci când sufletul, substanța spirituală din ființa umană, părăsește trupul, transformarea pământească încetează, adică sufletul scapă de ultima formă de pe Pământ pentru a intra într-o nouă împărăție, care este complet diferită de Pământ, neîngrădită de orice materie. Corpul, ultima formă pământească, este

acum expus din nou disoluției, adică substanțele spirituale, din care este format și corpul pământesc, trebuie, întrucât sunt ființe aflate încă în stadiul inițial de dezvoltare, să treacă și ele prin procesul de dezvoltare superioară și, în acest scop, să se alăture din nou lucrărilor divine de creație, al căror scop este tocmai dezvoltarea superioară a spiritualului. Or, acest lucru se poate întâmpla în mai multe moduri, însă trebuie să i se dea întotdeauna posibilitatea unei activități de slujire, astfel că aceste substanțe trebuie să se alăture unei astfel de opere de creație în care trebuie să îndeplinească o anumită sarcină pentru a sluji prin îndeplinirea acestei sarcini, căci ființa nu se poate maturiza decât prin slujire. Dacă i se ia posibilitatea de a sluji, atunci cursul dezvoltării superioare este întrerupt, ceea ce înseamnă o stare extrem de chinuitoare pentru ființă. Timpul de suferință al ființei spirituale poate fi aparent scurtat, dar ființa spirituală nu este recunoscătoare ființei umane care intervine în cursul său de dezvoltare și o împiedică să slujească. De îndată ce corpul uman este împiedicat să se descompună în mod natural, încercând să accelereze procesul de dezintegrare prin ardere sau prin mijloace chimice, această substanță spirituală ia o cale mult mai chinuitoare și trebuie să o urmeze și ea, deoarece acest proces încalcă ordinea divină, scopul pe care Dumnezeu l-a dat fiecărei lucrări a creației. Acesta este un mod arbitrar de a acționa din partea ființelor umane, care nu este în conformitate cu voința divină. Corpul uman trebuie predat pământului, așa cum este destinul său.... "Din pământ ai fost luat, în pământ te vei întoarce", dacă Dumnezeu Însuși nu stabilește încheierea unei vieți umane altfel prin intervenția Sa, într-un alt mod decât prin moartea fizică naturală a ființei umane. Dacă sufletul s-a golit de trup, atunci sarcina trupului... adică a spiritualului din care este format trupul... a fost îndeplinită în raport cu sufletul. Dar până când corpul nu s-a dizolvat complet, el mai are încă posibilități de a acționa în mod slujitor, chiar dacă acest lucru pare puțin inteligibil pentru ființa umană, în timp ce nici cea mai mică activitate de slujire a rămășiței nu îi revine unui proces accelerat de dizolvare. Presupunerea că trupul ființei umane se alătură sufletului printr-un proces de purificare realizat în acest fel este, prin urmare, extrem de eronată. Substanța spirituală a formei exterioare are cu siguranță același destin, acela de a se uni într-o zi cu nenumărate substanțe sufletești pentru a parcurge din nou ultimul curs de dezvoltare pe Pământ ca suflet uman. Totuși, acest lucru nu se va întâmpla niciodată, așa cum cred în mod eronat oamenii, deoarece pentru dezvoltarea tuturor ființelor este stabilit un anumit timp, pe care ființa umană nu-l poate scurta la discreția sa printr-o procedură exterioară... dacă nu folosește pe deplin singura posibilitate de dezvoltare spirituală superioară pe Pământ, adică dacă dobândește un grad de maturitate prin modul său de viață, prin atitudinea corectă față de Dumnezeu, prin credință și prin activitate activă de iubire, care poate scurta și ea viața pământească a învelișului fizic, totuși trebuie lăsată întotdeauna în seama voinței lui Dumnezeu, sarcina de slujire pe care i-o atribuie în continuare....

Amin

Nemurirea.... Eternitate.... Sinucidere....

B.D. Nr. 0974a

21. iunie 1939

Problema nemuririi... conceptul de eternitate... nu poate fi rezolvată de ființa umană, deoarece, pe de o parte, ea nu poate înțelege intelectual nimic din ceea ce transcende conceptele pământești, dar, pe de altă parte, nu i se poate da o explicație spirituală care să fie suficientă pentru a o înțelege. Doar intrarea în regiunile de lumină îi oferă ființei informații parțiale, dar chiar și atunci rămâne pentru ea o problemă care, ca și în cazul divinității eterne, nu poate fi niciodată rezolvată și înțeleasă în totalitate. Acest lucru trebuie presupus pentru a face ca cele ce urmează să fie ușor de înțeles: În momentele de suferință spirituală, oamenii se simt tentați să creadă că pot pune capăt vieții lor și, prin urmare, ființei lor după bunul plac, deoarece cred că există doar pentru o perioadă limitată de timp și, prin urmare, se consideră și ei îndreptățiți și împluterniciți să o scurteze. Pentru că pur și simplu le lipsește înțelegerea pentru caracterul nepieritor, pentru o perioadă de timp nelimitată, pentru eternitate..... Faptul că nu vor înceta niciodată să existe nu este un lucru pe care îl pot dovedi, dar gândul de a ști că viața se va sfârși o dată le este mult mai plăcut.... Iar ființa umană este cu siguranță uneori neliniștită de sfârșitul temporal, dar este mai dispusă să accepte acest gând decât cel al unei continuări a vieții după moarte, deoarece a recunoscut totul pe Pământ ca fiind limitat temporal și, prin

urmare, nu vrea și nu poate crede niciodată în nemurirea eu-lui său. A încerca să explici conceptul de "etern" unei astfel de persoane ar fi pur și simplu imposibil..... Gândul că ceva care se află în cea mai strânsă legătură cu el nu ar trebui să înceteze niciodată să fie, îl împovărează și îi trezește un sentiment de responsabilitate, deoarece este de înțeles, că viața trebuie privită cu totul altfel de îndată ce trebuie să se țină cont de existența permanentă. (Întrerupere)

Nemurirea.... Eternitate.... Sinucidere....

B.D. Nr. 0974b

22. iunie 1939

Astfel, oamenii care neagă în mod conștient supraviețuirea nu se vor sfii nici de a pune ei înșiși capăt vieții pământești, căci ei cred că, prin aceasta, vor aduce sfârșitul tuturor lucrurilor dacă se vor debarasa de viața lor pământească și nu se gândesc ce efect vor avea acțiunile lor dacă părerea lor este greșită. La ceea ce ei renunță este doar forma exterioară, dar nu și viața însăși, pe care trebuie să continue să o trăiască în același timp... Căci ea nu poate fi distrusă, nici pe Pământ, nici în lumea de dincolo.... ea este nemuritoare în adevăratul sens al cuvântului, deci de durată eternă. Nici un sfârșit al ei nu este posibil, deoarece Creatorul a creat ființa din El Însuși, iar tot ceea ce este divin în substanța sa primordială nu are cum să piară vreodată. Și astfel, Creatorul a mai decretat, în înțelepciunea Sa, că nu există limite în ceea ce privește atingerea de către ființă a stării de perfecțiune.... că ea poate fi activă și în eternitate, în eforturi constante mai înalte și astfel poate continua să muncească și să dăruiască, precum și să primească.... fără să se epuizeze vreodată sau să fi cerut ultimul lucru de la divinitatea eternă. Conceptul de "veșnicie" este la fel de neconceput pentru oamenii pământești, așa cum nemurirea nu le poate fi explicată complet, deoarece nimic pe Pământ nu este nemuritor, iar nemurirea sufletului nu poate fi dovedită, ci trebuie crezută de ei. Și conceptul de timp "eternitate" este, de asemenea, imposibil de analizat cu ajutorul intelectului uman. Căci este imposibil ca o încercare în acest sens să ducă la un rezultat dacă ființa umană nu poate face aceeași comparație cu nimic pământesc. Oamenii vor accepta un lucru ca adevăr doar dacă acesta poate fi dovedit. Și astfel, și aici rămâne doar credința.... Omul trebuie să creadă ceea ce nu i se poate dovedi și, în consecință, el trebuie să pună nemurirea ființei înaintea oricărei alte gândiri până la eternitate....

Amin

6005 -----

A pune capăt vieții din proprie inițiativă.... -----

Vouă, oamenilor, vi s-a acordat un timp pentru eliberarea definitivă din robia voastră.... pentru eliberarea definitivă din formă.... Dar acest timp se măsoară în lungimi diferite, pentru că Eu am recunoscut că este bun pentru sufletul vostru. Nu voi pune capăt în mod arbitrar vieții voastre pământești, însă maturitatea fiecărui suflet în parte Îmi este evidentă și astfel Eu știu și despre pericolul unei căderi sau despre posibilitatea unei ascensiuni ulterioare pe Pământ. Și astfel dragostea și mila Mea pune capăt prematur unei vieți umane pentru a preveni un declin pentru suflet.... sau văd posibilitatea unei schimbări în ultimul ceas și de aceea prelungesc durata vieții, întotdeauna conform unei decizii înțelepte, pentru că Eu știu tot ceea ce este în folosul mântuirii unui suflet.... Și acum veți înțelege ce ofensă gravă este o încetare neautorizată a vieții trupești, ce păcat comiteți anticipând iubirea și mila Mea și nu profitați de oportunitățile oferite sufletului vostru pentru desăvârșire.... Interferati cu planul Meu de mântuire și provocați pagube sufletelor voastre, care într-o zi vă vor provoca remușcări imense și auto-reproșuri, dar care nu vor mai putea fi compensate în împărăția de dincolo, pentru că beneficiile de care ar fi trebuit și ați fi putut profita pe Pământ nu vă vor putea fi oferite niciodată în împărăția de dincolo. Ați distrus iremediabil ceva pentru voi înșivă, chiar dacă reușiți totuși să vă îmbunătățiți puțin starea sufletească atunci când vă străduiți acum să vă ridicați în sus. Dar există un mare pericol ca sufletul să se scufunde.... să se răzvrătească, așa cum sfârșitul arbitrar al vieții a fost o răzvrătire, și va rămâne în această întoarcere. Astfel de suflete au nevoie de un mare ajutor pentru a nu se pierde pentru veșnicie, dar acest lucru li se va întâmpla numai după voința lor. Eu îi ajut cu adevărat pe toți, chiar și în cele mai mari adversități, care se reduc imediat dacă ființa umană se gândește la Mine, dacă ea Mă cheamă în ajutor.... Iar adversitatea este, de asemenea, doar un

mijloc de a vă îndrepta gândurile spre Mine, astfel încât să puteți înregistra acum și un succes din viața voastră pământească.... Adversitatea nu se abate asupra ființei umane fără motiv, pentru că sufletul său este în pericol, din care își va găsi calea de ieșire prin această adversitate. Și cu cât se împietrește mai mult împotriva Mea, cu atât se pune mai mult în pericol pentru a sfida în cele din urmă voința Mea și pentru a arunca viața pe care iubirea și harul Meu i-au dat-o pentru răscumpărarea finală. Căci întruparea ca ființă umană este un har pentru suflet.... un dar al iubirii Mele.... este ultima treaptă în sus pe care poate intra pentru a putea apoi să fie liberă și fericită pentru eternitate.... Sufletul a ajuns în scurt timp la țelul său și, prin urmare, este responsabil pentru acțiunile sale dacă nu evaluează acest dar al harului, ci îl aruncă în iluzia gândurilor.

Fiecare emoție a unei inimi umane Îmi este cunoscută și Eu o judec cu adevărat.... Țin cont de slăbiciunea creației Mele vii, dar ea nu este lipsită de vină, iar liberul arbitru al ființei umane o împovărează de îndată ce aceasta a fost greșit direcționată, adică abuzată. Ființa umană nu poate pune capăt adversității sale prin intervenția sa, ea trebuie să continue, ea nu își va găsi calea de ieșire din adversitate sa și, prin urmare, sufletul va suferi de nedescris în împărăția de dincolo.... până când va deveni stăpân pe ea, așa cum ar fi putut să o facă pe Pământ.... până când se refugiază în Cel care este Domn peste suferință și adversitate, pentru că El este biruitor asupra păcatului și a morții....

Amin

A pune capăt vieții din proprie inițiativă....

B.D. Nr. 6005

19. iulie 1954

Vouă, oamenilor, vi s-a acordat un timp pentru eliberarea definitivă din robia voastră.... pentru eliberarea definitivă din formă.... Dar acest timp se măsoară în lungimi diferite, pentru că Eu am recunoscut că este bun pentru sufletul vostru. Nu voi pune capăt în mod arbitrar vieții voastre pământești, însă maturitatea fiecărui suflet în parte Îmi este evidentă și astfel Eu știu și despre pericolul unei căderi sau despre posibilitatea unei ascensiuni ulterioare pe Pământ. Și astfel dragostea și mila Mea pune capăt prematur unei vieți umane pentru a preveni un declin pentru suflet.... sau văd posibilitatea unei schimbări în ultimul ceas și de aceea prelungesc durata vieții, întotdeauna conform unei decizii înțelepte, pentru că Eu știu tot ceea ce este în folosul mântuirii unui suflet.... Și acum veți înțelege ce ofensă gravă este o încetare neautorizată a vieții trupești, ce păcat comiteți anticipând iubirea și mila Mea și nu profitați de oportunitățile oferite sufletului vostru pentru desăvârșire.... Interferati cu planul Meu de mântuire și provocați pagube sufletelor voastre, care într-o zi vă vor provoca remușcări imense și auto-reproșuri, dar care nu vor mai putea fi compensate în împărăția de dincolo, pentru că beneficiile de care ar fi trebuit și ați fi putut profita pe Pământ nu vă vor putea fi oferite niciodată în împărăția de dincolo. Ați distrus iremediabil ceva pentru voi înșivă, chiar dacă reușiți totuși să vă îmbunătățiți puțin starea sufletească atunci când vă străduiți acum să vă ridicați în sus. Dar există un mare pericol ca sufletul să se scufunde.... să se răzvrătească, așa cum sfârșitul arbitrar al vieții a fost o răzvrătire, și va rămâne în această întoarcere. Astfel de suflete au nevoie de un mare ajutor pentru a nu se pierde pentru veșnicie, dar acest lucru li se va întâmpla numai după voința lor. Eu îi ajut cu adevărat pe toți, chiar și în cele mai mari adversități, care se reduc imediat dacă ființa umană se gândește la Mine, dacă ea Mă cheamă în ajutor.... Iar adversitatea este, de asemenea, doar un mijloc de a vă îndrepta gândurile spre Mine, astfel încât să puteți înregistra acum și un succes din viața voastră pământească.... Adversitatea nu se abate asupra ființei umane fără motiv, pentru că sufletul său este în pericol, din care își va găsi calea de ieșire prin această adversitate. Și cu cât se împietrește mai mult împotriva Mea, cu atât se pune mai mult în pericol pentru a sfida în cele din urmă voința Mea și pentru a arunca viața pe care iubirea și harul Meu i-au dat-o pentru răscumpărarea finală. Căci întruparea ca ființă umană este un har pentru suflet.... un dar al iubirii Mele.... este ultima treaptă în sus pe care poate intra pentru a putea apoi să fie liberă și fericită pentru eternitate.... Sufletul a ajuns în scurt timp la țelul său și, prin urmare, este responsabil pentru acțiunile sale dacă nu evaluează acest dar al harului, ci îl aruncă în iluzia gândurilor.

Fiecare emoție a unei inimi umane Îmi este cunoscută și Eu o judec cu adevărat.... Țin cont de slăbiciunea creației Mele vii, dar ea nu este lipsită de vină, iar liberul arbitru al ființei umane o împovărează de îndată ce aceasta a fost greșit direcționată, adică abuzată. Ființa umană nu poate pune capăt adversității sale prin intervenția sa, ea trebuie să continue, ea nu își va găsi calea de ieșire din adversitate sa și, prin urmare, sufletul va suferi de nedescris în împărăția de dincolo.... până când va deveni stăpân pe ea, așa cum ar fi putut să o facă pe Pământ.... până când se refugiază în Cel care este Domn peste suferință și adversitate, pentru că El este biruitor asupra păcatului și a morții....

Amin

Libertatea voinței.... Încetarea dezvoltării....

B.D. Nr. 3794

8. iunie 1946

Voinței umane îi las libertatea sa.... Ce înseamnă acest lucru și de ce nu este permis altfel, nu veți putea înțelege decât atunci când veți fi născuți din nou în spirit, când veți avea cunoștința de planul Meu de mântuire din veșnicie, de răscumpărare a spiritului, care este liber. Numai atunci veți înțelege necesitatea ca oamenii înșiși să se schimbe mai întâi dacă vor să realizeze o schimbare a situației lor în viață, deși Eu sunt Domnul Cerului și al Pământului și totul este posibil numai prin voința sau permisiunea Mea. Așa cum ființa umană se adaptează la legile Mele veșnice, așa cum se adaptează sau se răzvrătește împotriva ordinii Mele veșnice, așa este soarta pe Pământ și în împărăția spirituală pe care și-o pregătește. Niciodată și niciodată nu voi încălca în mod violent voința ființei umane, voi încerca doar să conving creațiile Mele vii să își schimbe ele însele voința prin tot felul de mijloace. Iar un astfel de mijloc este și marea adversitate care se răspândește pe Pământ, dar care este provocată de oamenii înșiși din cauza voinței lor greșite. Trebuie să îi las să se dezlănțuie de dragul lor, dacă nu vreau să împiedic posibilitatea ca într-o zi să folosească și ei voința în direcția corectă și să devină perfecți ca ființe libere. Ceea ce a ieșit din puterea Mea a fost și rămâne divin, care nu poate rămâne niciodată într-o stare de lipsă de libertate, chiar dacă s-a pus singur în această stare din propria voință. Dar dacă îi răpesc ființei umane libertatea voinței, atunci creatura va rămâne veșnic lipsită de libertate, nu se va putea întoarce niciodată la starea sa inițială, pe care o poate atinge doar din propria voință. Sau, altfel, trebuie să iau toată cunoașterea destinului creaturii de la creatura care a apărut din Mine și apoi să o conduc conform voinței Mele.... Dar atunci este vorba de o ființă judecată care este încă departe de divinitate. Cu toate acestea, dacă vrea să se apropie de starea sa primordială, atunci trebuie să i se dea libertate de voință și acum trebuie să-și folosească voința în mod corect.... În acest scop, i-am dat viață ca ființă umană, i-am dat capacitatea de a gândi și de a acționa și nu-i voi opri niciodată liberul arbitru până când perioada de probă pe Pământ nu va fi expirat. Dar trebuie să leg din nou o voință abuzată pentru o lungă perioadă de timp, redându-i libertatea doar atunci când are din nou harul de a parcurge drumul pe Pământ întrupată ca ființă umană și de a trece din nou ultimul test al voinței. Această lege există din eternitate și nu o pot anula, deoarece acest lucru ar contrazice legea Mea de eternitate și ar priva complet ființa de divinitatea sa, căci ceea ce a provenit de la Mine rămâne întotdeauna și pentru totdeauna partea Mea, care are ca scop final atingerea stării primordiale, pentru care liberul arbitru este inevitabil necesar. Și fie că acest liber arbitru dă naștere la fapte de cea mai flagrantă răutate, nu-l voi lega înainte de vreme, ci doar voi restabili ordinea prin voința Mea acolo unde liberul arbitru al ființei umane este folosit pentru a se apropia de Mine.... Dar când va veni ceasul pe care l-am stabilit ca fiind sfârșitul din eternitate, voința Mea va întrerupe evoluția ascendentă sau retrogradă.... Numai atunci se va stabili din nou o stare de ordine care necesită legarea voinței total greșite, pentru ca răscumpărarea spiritualului lipsit de libertate să-și poată lua din nou începutul, căci Eu nu încetez niciodată să Mă îngrijesc de spiritualul care a ieșit din Mine, care s-a îndepărtat de Mine din propria sa voință, pentru ca el să-și recupereze libertatea, să ajungă la starea sa inițială și să devină într-o zi fericit....

Amin

Pe cei morți îi veți învia.... din adâncuri veți ridica ceea ce este lipsit de viață și îi veți insufla viață, îl veți atinge cu o putere care îl va face viu.... Iar această putere este Cuvântul Meu care vă vine de Sus, pe care Eu Însumi vi-l transmit pentru ca voi să-l transmiteți ca mijlocitori, astfel încât puterea Mea să-i atingă și pe cei care sunt încă morți în spirit. Voi posedați ceva delicios, un dar care are un efect miraculos, voi posedați o forță spirituală și puteți astfel trezi la viață pe cei morți. Dar, așa cum îl primiți de la Iubirea Eternă, trebuie să transmiteți și voi Cuvântul Meu cu iubire; trebuie să fiți mânați de dorința de a ajuta, de a distribui ceea ce v-a trezit la viață pe voi înșivă. Atunci veți avea întotdeauna succes și veți putea lucra în mod benefic pe Pământ, dar și în împărăția spirituală. Un mare întuneric este peste tot, iar nenumărate suflete moarte spiritual locuiesc în acest întuneric. Dar viața înseamnă și lumină.... Numai sufletul care este atins de o rază de lumină, care radiază căldura iubirii și care are astfel un efect revitalizant asupra sufletului înghețat, se poate trezi la viață. O lumină de iubire trebuie să atingă aceste suflete moarte, atunci ele se vor trezi cu siguranță la viață. Iar voi ar trebui să le aduceți această rază de iubire și lumină oferindu-le Cuvântul Meu, care îi atinge extrem de benefic de îndată ce le este oferit cu iubire. Este o apă tămăduitoare a vieții care curge constant către voi prin iubirea și harul Meu, sufletele voastre se recuperează de pe urma ei și își găsesc viața corectă și, prin urmare, nu mai trebuie să vă temeți de moartea sufletului.... Dar multele suflete care se odihnesc în mormintele lor.... care încă mai umblă pe Pământ după gândurile lor și totuși sunt moarte spiritual și în întunericul opresiv.... Aceste suflete vă înconjoară și voi trebuie să le aduceți ajutor, trebuie să le ajutați să se ridice din noaptea morții la lumina vieții. Pentru că aveți un remediu eficient, aveți singurul remediu care îi poate ajuta, aveți Cuvântul Meu, emanația de putere și de lumină a Mea, care nu rămâne niciodată fără efect dacă poate atinge sufletul.... Atâta timp cât Cuvântul Meu ajunge doar la urechea ființei umane, el nu atinge încă sufletul, căci numai acesta este sensibil la efectul Cuvântului Meu. Cu toate acestea, numai iubirea deschide ușa pentru ca Eu Însumi să pot atinge sufletul cu puterea iubirii Mele. Iar dragostea voastră Îmi deschide ușa dacă vă străduiți să aduceți ajutor acestor suflete moarte și să le vestiți Cuvântul Meu cu toată dragostea. Gândiți-vă la puterea care v-a fost dată: Puteți învia morții cu Cuvântul Meu.... Și dacă numai dragostea vă împinge să răspândiți Cuvântul Meu, Eu vă voi binecuvânta strădania.... să duceți lumina în întuneric oriunde s-ar afla.... aveți grijă de toți cei care sunt morți în spirit, amintiți-vă de semenii voștri morți, precum și de cei morți în lumea de dincolo.... doriți ca ei să se trezească la viață și aduceți-le cu dragoste Cuvântul Meu.... Și puterea Cuvântului Meu va face minuni, sufletele se vor trezi la viață și la lumină și nu-și vor pierde niciodată viața....

Amin

Rugăciune pentru sufletele sărace....

B.D. Nr. 4305

19. mai 1948

Sufletele care sunt în întuneric suferă nespuse. Forța lor este frântă, este o stare de maximă disperare. Atâta timp cât le lipsește cunoașterea puterii iubirii care le ușurează soarta. Ele rătăcesc și voința lor este complet apatică, și astfel rămân în starea lor chinuitoare pentru o perioadă de timp nespuse de lungă, dacă nu primesc ajutor prin rugăciune. Voi, oamenii de pe Pământ, le puteți acorda acest ajutor dacă vă amintiți cu dragoste de aceste sărmene suflete și doriți să le ușurați soarta. Căci numai dragostea le dă putere. O rugăciune fără iubire este lipsită de valoare, este doar o formă care nu are niciun efect. Doar gradul de iubire este decisiv în ceea ce privește puterea care le este astfel furnizată. Și astfel trebuie să vă gândiți la soarta acestor sărmene suflete și să știți că ele vă imploră să le dați putere imediat ce au simțit odată puterea iubirii. Ele depind de ajutorul vostru atâta timp cât se află încă în abis, atâta timp cât nu-și pot spori singure forța prin cunoașterea lor, ceea ce înseamnă atunci o activitate de iubire în lumea de dincolo pentru alte suflete suferinde. Fiecare gând bun îndreptat spre ele cu compasiune are un efect de ușurare asupra sufletelor, ele simt acest lucru și atunci rămân mereu aproape de voi, vă solicită, forțându-se în gândurile voastre pentru a primi din partea voastră o mijlocire plină de iubire. Nu le uitați, nu vă întoarceți gândurile de la ele, oferiți-le o rugăciune plină

de iubire și ajutați-le astfel să se înalțe, ușurați-le chinurile și mai ales dovediți-le forța iubirii, astfel încât iubirea pentru sufletele suferinde să se trezească și în ele și, prin activitatea iubitoare față de ele, să se elibereze acum de adversitatea lor. Împrejurimile lor sunt adecvate stării lor sufletești, lipsite de lumină și pustii, iar dacă o rugăciune pentru aceste suflete se înalță la Dumnezeu, apare o ușoară stare de amurg în care sufletul are o licărire de cunoaștere care îi este extrem de benefică după întunericul constant. Gradul de iubire al mijlocirii determină strălucirea luminii care strălucește în întuneric, iar sufletul se îndreaptă spre strălucirea luminii, așteptând și cerând mereu noi raze. Îndepliniți-le cererile, nu le lăsați singure în greutățile lor, dați-le ajutorul pe care încă mai puteți să li-l dați; transmiteți-le de asemenea Evanghelia în gândurile voastre, îndemnați-le ca și ele să-și amintească cu iubire de cei din jur, să-i ajute și pe ei să intre în binecuvântarea unei radiații de lumină, împărțându-le din nou ceea ce primesc de la voi. Puteți ușura o cantitate de nedescris de greutăți prin rugăciunea voastră, puteți coopera la răscumpărarea acestor suflete, căci acordarea de putere prin rugăciunea voastră afectează voința lor care acum devine din nou activă în mod corect. Sufletul folosește puterea pe care o primește pentru a lucra în dragoste pentru alte suflete nevoiașе și acum își începe ascensiunea sa în sus, pentru care vă va mulțumi veșnic....

Amin

Marea lucrare de mântuire în lumea de dincolo.... Iisus Hristos....

B.D. Nr. 7386

5. august 1959

O mare acțiune de răscumpărare este în curs de desfășurare, căci acolo unde ființelor de lumină li s-a permis să se întrupeze pe Pământ, ele se ridică și pentru vestirea Evangheliei printre semenii lor. Iar eforturile lor sunt susținute de ființe din lumea luminii care influențează în toate felurile gândurile oamenilor și îi fac receptivi la Cuvântul divin imediat ce acesta le este oferit. De asemenea, o mare lucrare de răscumpărare poate fi continuată în lumea de dincolo, în măsura în care ființele de lumină se aventurează tot mai des în adâncuri și se străduiesc să aducă lumina în întuneric. Deși depinde întotdeauna de voința ființelor dacă acceptă lumina sau se îndepărtează de ea, atunci când, din când în când, scântei de lumină se ivesc și vor să le arate calea către o sursă de lumină.... Dacă ele urmează această cale, atunci întunericul le-ar putea părăsi foarte repede și lumina strălucitoare ar putea străluci spre ele.... dar dacă o ignoră, întunericul dens le va învălui în continuare pentru eternități și vor fi alungate din nou în creațiile Pământului. Dar tot ceea ce se mai poate face pentru a salva toate aceste suflete va fi cu adevărat făcut din partea lumii luminii.... și oriunde există încă posibilitatea pe Pământ ca lumina să fie adusă oamenilor, nu vor pieri cu adevărat purtătorii de lumină, care sunt întrupați peste tot pe acest Pământ în ultimele zile pentru a lucra în mijlocul oamenilor ca o binecuvântare și pentru a le arăta calea spre răscumpărare.... Dar nu este un început ușor, pentru că vocea lumii este mai puternică. Acolo unde este proclamat Cuvântul lui Dumnezeu, doar câțiva vor fi prezenți vreodată, în timp ce lumea poate arăta nenumărați alți adepți care preferă să aleagă întunericul în locul luminii și care, prin urmare, nu pot găsi mântuirea în timpul vieții lor pământești. Dar există o luptă pentru toate sufletele, deoarece chiar și de Sus, în împărăția luminii, eforturile nu vor înceta să îndrepte gândurile oamenilor spre împărăția care nu este din această lume. Lumea de lumină din împărăția spirituală se străduiește în mod constant să lase lumina să strălucească asupra umanității întunecate și astfel, de fiecare dată se vor stabili legături din împărăția spirituală pe Pământ, iar oamenii vor executa de bunăvoie ceea ce le este sugerat de ființele de lumină ca fiind necesar și util pentru salvarea sufletelor semenilor lor. Iar ei se vor conforma îndemnului ființelor de lumină.... care se va manifesta apoi prin munca plină de entuziasm în via Domnului, prin proclamarea Evangheliei, prin răspândirea Cuvântului divin, prin convorbiri spirituale, iluminări și referiri veșnice la Iisus Hristos, Răscumpărătorul divin. Numele Său va fi pomenit mereu și mereu, iar zelul nu se va diminua, ci va crește, pentru că peste tot cade și o sămânță pe pământ bun.... pentru că Iisus Hristos Însuși pune stăpânire pe oamenii care își îndreaptă pașii spre El, care își întorc fața spre El și astfel doresc să fie răscumparați de El. El nu-i părăsește niciodată, și fie că este pe Pământ sau în lumea de dincolo.... o chemare din inimă către El va fi ascultată și va oferi sufletului și ceea ce dorește. O chemare din inimă îi dovedește că El este recunoscut de suflet, iar acum soarta lui este asigurată în eternitate.... Din acest

motiv, orice lucrare de Mântuire este binecuvântată de El, iar la orice lucrare de Mântuire participă Însuși Iisus Hristos, Care nu are nevoie decât de voința liberă a ființei umane pentru a împlini lucrarea Sa de Mântuire asupra sufletului, astfel încât acesta să se elibereze de păcat și de moarte și să poată intra acum în beatitudinea veșnică în această libertate....

Amin

Harurile timpului de la urmă.... Moartea înainte de... Lumea de dincolo....

B.D. Nr. 3135

28. mai 1944

Dumnezeu va fi milostiv cu cei care își recunosc încă în prezent greșelile și se abțin de la ele, dar fără milă pedeapsa cea mai aspră va fi aplicată celor a căror asprime nu se potolește, care nu au milă nici față de semenii lor și care astfel se judecă pe ei înșiși prin lipsa lor de iubire. Iar vremurile care vor veni vor da mărturie despre depravarea oamenilor, vor fi puse la cale cele mai de neconceput mijloace, care sunt toate menite să servească distrugerii, iar oamenii nu se vor sfii să își ducă la îndeplinire planurile prin folosirea acestor mijloace, iar asuprirea oamenilor va crește. Iar instigatorii trebuie să răspundă pentru tot, precum și toți cei care sunt de acord cu ei și îi susțin în planurile lor. Căci Dumnezeu este drept și El judecă după gânduri, cuvinte și fapte.... Nimic nu este ascuns de El; El vede în inima omului, iar fiecare frământare a inimii determină măsura de har care îi este disponibilă, care îi este acordată atunci când se apropie sfârșitul. Căci sfârșitul vine irevocabil.... Comportamentul oamenilor îl grăbește și, prin urmare, se încheie o perioadă care nu ar avea ca rezultat o rasă umană mai bună, chiar dacă Dumnezeu ar vrea să-și exercite încă mult timp răbdarea și oamenilor li s-ar da încă adesea posibilitatea de a se schimba. Dar acestea nu le mai sunt de nici un folosesc, și astfel viața pământească este încheiată de Dumnezeu....

Această perioadă de dezvoltare a fost deosebit de bogată în har pentru omenire și ar fi putut fi, de asemenea, complet suficientă pentru răscumpărarea ei. Dumnezeu îi asistă pe oameni cu daruri extraordinare de har până la sfârșit, însă acestea sunt de cele mai multe ori trecute neobservate, așa cum nu se mai ține cont de absolut nimic care să aibă legătură cu Dumnezeu sau cu propria mântuire a sufletului lor. Și de aceea, o ședere mai lungă pe acest Pământ este nepotrivită, adică aduce numai succese trupului, dar nu și sufletului, care este nepieritor. Și de aceea sufletul este lipsit de orice posibilitate pământească ulterioară, dar are totuși asigurată o dezvoltare ulterioară în lumea de dincolo, dacă nu este la fel de ostil față de Cuvântul lui Dumnezeu în lumea de dincolo. Cu condiția să își piardă totuși viața trupească înainte de judecata finală, înainte de sfârșitul acestui Pământ, și să fie acceptat în împărăția de dincolo. Moartea este, de asemenea, un har special pentru om, dacă acesta nu a luat o decizie pe Pământ. Atunci, el va găsi încă numeroase ocazii în lumea de dincolo de a fi de ajutor și de a sluji cu iubire și, astfel, poate continua dezvoltarea întreruptă, ba chiar o poate începe, dacă rezistența sa nu este prea mare, dacă nu ascultă sufletele care vor să-l ajute. Pentru că atunci el poate, de asemenea, să își continue încă retrogradarea și să se întoarcă din nou în materia solidă, și atunci mai trebuie să parcurgă încă lungul drum terestru până când se poate întrupa din nou ca ființă umană. Astfel, Dumnezeu îi rezervă încă multe binecuvântări înainte de a lăsa vechiul Pământ să treacă, însă nu forțează liberul arbitru al oamenilor și, pe măsură ce aceștia se deschid harului Său, beneficiază și ei înșiși de beneficiile sufletelor lor.... Ei pot rămâne goi și neputincioși atât pe Pământ, cât și în lumea de dincolo, dacă ignoră toate binecuvântările și se închid în fața lor, sau se pot totuși dezvolta incredibil de repede de îndată ce permit ca fiecare dar al harului să își facă efectul asupra lor prin voința lor și primesc astfel o mare putere. Căci Dumnezeu este extrem de milostiv și îndurător, dar și drept, și El îi consideră pe oameni după voința lor....

Amin